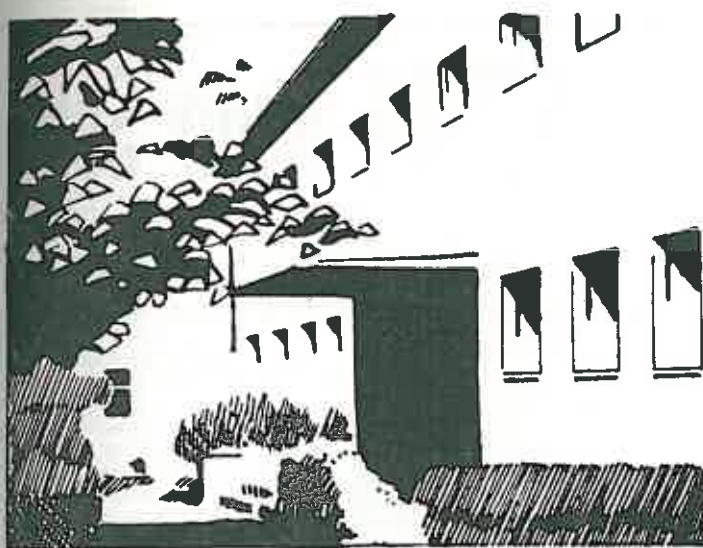

DUGOSELKA KRONIKA

Cijena 0,50 Din

GODINA V

DUGO SELO, 20. I 1970.

BROJ 25

GLASILO DRUŠTVENO-POLITIČKIH ORGANIZACIJA OPĆINE DUGO SELO

Konstituirana Općinska konferencija SSRNH Dugo Selo

Pred nekoliko dana održana je u Domu JNA konstituirajuća sjednica Općinske konferencije SSRNH Dugo Selo, na kojoj su istovremeno i izabrani i novi organi Konferencije.

Sjednici su pored predstavnika općinskih društveno-političkih organizacija prisustvovali i predsjednik Općinske skupštine Sket ing. Marijan, sekretar OKSKH Dugo Selo Ivica Kulaš, poslanik u društveno-političkom vijeću Savezne skupštine Korač ing. Borka, zastupnici Saborskih vijeća Ivan Valentak i dr. Vera Zganjer-Lesica, te drugi gosti.

Izvještaj o radu prošlog saziva podnio je Jadranko Crnić dosadašnji predsjednik OKSSRNH. On je, opisujući uvjete u kojima se odvijala akcija SSRN, pored ostalog rekao:

«Živimo u općini koja broji prema procjeni oko 15.500 stanovnika. Nismo suviše veliki, ali ni mali. Tu konstataciju potvrđuje podatak da kao općina ne živimo na ničijoj dotaciji, a potvrđuje ju i niz integracionih akcija.

Kakvi su nam trendovi razvoja riječito govori podatak da ni jedna radna organizacija iz ovdašnje privrede nije svoje poslovanje završila sa gubitkom, a niti na granici rentabilnosti. Nije bilo slučajeva isplate minimalnih osobnih dohodaka.

Posebno treba naglasiti da individualni poljoprivredni proizvođači nisu bili u 1969. godini (za razliku od većine drugih općina) više terećeni

nego 1968. Općinska skupština orijentirala se naime, na druge izvore alimentiranja opće potrošnje, a ne na terećenje poljoprivrede. Pozitivno je da ta orijentacija ne ide ni na daljnje opterećenje privrede, već naprotiv na stvaranje uvjeta za dolazak novih industrijskih, odnosno industrijsko-poljoprivrednih pogona. Ona je usmjerena na otvaranje novih izvora, stvaranje uvjeta da se »privuče« industrija iz grada, a ne na opterećenje postojećih. Tu politiku općinske skupštine treba podržati u cijelosti, jer je to perspektivan i jedino moguć put. Međutim, ni u toj politici, ne možemo se izdvojiti iz općejugoslavenskih kretanja, pa gledajući realnosti u oči ipak treba očekivati da će i poljoprivreda i privreda pretrpjeti neka veća opterećenja, da općinska skupština to neće moći izbjeći, premda će to još uvijek biti sigurno manje nego drugdje.

Da spomenem samo neke od tih drugih izvora. To je šljunčara »Progresac«, vjerovatno najmodernija na Balkanu. Ona je samo u prošloj godini, odnosno poduzeće kome ona pripada, donijelo komuni Dugo Selo u raznim vidovima oko 140 milijuna dinara. Tu su nove benzinske stanice, koje su već donijele nove prihode fondovima, a donositi će ih i dalje. Što znači za buduću prihode, za zaposlenost, komunalnu izgradnju itd. Dolazak tvornice »Gorica« iz Zagreba na područje Dugog Sela ne može se dovoljno ni govoriti.

Istovremeno, pored šljunčare koja je nastala iz integracije »Strojmehanike« Dugo Selo i »Progresac« Dugo Selo krenula je iz naših pogona vodovodna mreža u općine Sesvete i Vrbovec, a u istom smjeru širi se i plinifikacija. Sve su to plodovi samoupravnih dogovora kako radnih organizacija, tako i dogovora komunala.

Iznijeta orijentacija znači ujedno orijentaciju na to da osnovni prihodi budžeta ne budu iz poljoprivrede, već iz drugih vidova, tako poreza na promet i tome slično. Takva orijentacija je još značajnija kada uzmemo u obzir da se u društvenom vlasništvu na području naše komune nalazi već 49% poljoprivrednih površina.

U privredi naše komune posve određeno mjesto imaju pogoni »Agrokombinata« u Božakovini. Poljoprivredna zadruga u Dugom Selu, Institut za proizvodnju i oplemenjivanje bilja u Rugvici. Kroz aktivnost tog Instituta i općinske skupštine na širem planu prišlo se je realizaciji pothvata koji po svom značaju prelazi čak granicu Jugoslavije — prišlo se stvaranju »Pilot farme« u Posavini. Već same investicije od preko 600 hiljada dolara što ih daju Ujedinjene nacije i oko milijardu naših jugoslavenskih sredstava, govore o zamašnosti i važnosti tog objekta. Izgradnja ove farme od posebnog je značaja za Posavinu, sa stanovišta privođenja neplodnih površina kulturi, otvaranja novih radnih mjesta, komunikacija itd. itd.

Takav pristup ovim problemima znači i postojanje određene politike u poljoprivredi. Ona obuhvaća i naša dugogodišnja nastojanja na razvijanju kooperacije između društvenih gospodarstava i individualnih poljoprivrednih proizvođača. U tome postoji izvjesna stagnacija, kako u obimu proizvodnje, tako još više u pitanju samoupravnih prava individualnih poljoprivrednih proizvođača u kooperativnom odnosu. U tome nismo, nažalost, došli dalje od diskusije, no čini se, da to nije samo naš problem, da je to općejugoslavenski problem, da je to problem u kojoj se mjeri individualni poljoprivredni proizvođač uključuje u samoupravni odnos prilikom kooperacije.

Do sada su upravo sastanci SSRN bili mjesto na kome su individualni poljoprivredni proizvođači isticali svoje probleme, borili se za odgovarajuća rješenja, pa bi tim procesom u skladu sa putevima reforme trebalo nastaviti.

U svom daljnjem izlaganju Jadranko Crnić govorio je o problemu izgradnje Oborovske ceste, smatrajući da je tu

izostala potpuna politička akcija SSRN, pa i drugih društveno-političkih organizacija, smatrajući da su neka pitanja uz bolje objašnjavanje mo-

gla prije biti riješena. Upozorio je na probleme koji nastaju u postupcima arondacije i tendencije koje se javljaju (Nastavak na 2. str.)

In memoriam

Nemila smrt otela je iz našeg središta 25. prosinca 1969. godine, starog borca za seljačka i radnička prava druga GEREZ TOMU, partizanskog

»Mićurina«. Živio je u vijeku kada se osnivala Komunistička partija Jugoslavije i pod njegovim predvođstvom barjacom predvodio ljude u boj za velike ideale jednakosti i bratstva, sloge i jedinstva među ljudima i narodima. Crveni barjak vodio ga je kroz čitavi život. Dostojno ga je počeo nositi tamo još 1919. godine i nosio ga sve do svoje smrti, punih 50 godina, u pravu do kraja 1969. godine.

Uvijek skroman, tih, miran, čovjek vesele naravi, iskrenog srca, vojni invalid koji nije poznavao odstupanja, a njegova žena, niti kćerka ni zet, nitko u njegovoj kući nije ostao zapisano u historiji našeg kraja, naše partije i našeg naroda.

Negdje 1914. godine poslao su ga na svjetsku klaonicu. Negdje na Talijanskom frontu teško je ranjen. Ostaje trajno invalidan na nogu. U bolnici se susreće sa vojnicima koji su dolazili sa Ruskog fronta ili učestvovali u revoluciji Bele Kuna u Mađarskoj. Postaje član Partije. Vraća se 1920. u svoje selo Ježevu gdje je već bila organizirana čelija Komunističke partije. Iste godine izabran je za sekretara i vodi organizaciju dugi niz godina. Često hapšen, tjeran na saslušanja, prisiljavan da se odrekne Partije uvijek je dostojno i časno ispunjavao obavezu danu Partiji i narodu. Sudjelovao je u pobunama seljaka, a još 1920. izabran je

na listi Komunističke partije. Kada je Partija morala preći u ilegalnost organizira kroz Vatrogasno društvo, šumsko-gospodarsku zadrugu i druge oblike rada — rad Partije. Na izborima 1928. kada je po direktivi Partije formiran radničko-seljački blok drug Gerez nosilac je liste i pobjeđuje velikom većinom. Bojkot na izborima 1931. velika je zasluga Partije i Tome Gereza.

Sakupljanje pomoći za Španjolske borbe, za štrajkaše u Zagrebu, sakupljanje potpisa radi sklapanja prijateljstva sa Sovjetskim Savezom, radi raspuštanja logora u Keresincu i Lepoglavi, škola Komunističke partije u Lukarišću, sve je to vezano uz ime Tome Gereza.

Među prvim organizatorima narodnooslobodilačke borbe i ustanka je i Tomo Gerez. Hapšen 1941. pokazuje kako se drži pred klasnim neprijateljem. Već i 1942. izabran za prvog predsjednika Narodnooslobodilačkog odbora u Ježevu, da bi 1943. bio izabran za predsjednika Odbora za okrug Zagreb, i nakon oslobođenja za prvog predsjednika Kotara Dugo Selo.

Stotine i stotine zagrebačkih radnika, studenata, seljaka, đaka, žena i djevojaka prošlo je kroz njegovu kuću i kroz njegovo selo. Ni on ni njegova žena, niti kćerka ni zet, nitko u njegovoj kući nije se bojao vješala ni ustaškog metka, jer je znao da se bori za ljepši i pravedniji život.

»Mićurin«, naš dragi »Mićurin« ostavio nas je u ove zimske dane, na zalazu jedne godine, na dolasku druge, ostavio je svoje ravnice i plodna polja. Nikada neće vidjeti one livade tamo prema Preseki, bujnu šumu »Šiško« punu cvijeća raznih boja kako se leluja u talasima, neće vidjeti crvene makove u ovoj Posavskoj ravnicu, kako cvjetaju u proljetnom jutru u čijim bojama toliko uživao, jer su:

»Krvlju kmetskom sijani, klevetama, bunom, miješani, suzama, znojem pojeni, zato su tako crveni.«

Neka je vječna slava drugu Gerez Tomi — »Mićurinu«.

Oborovo danas i sutra

Kada sam se primio u sklopu rubrike Dugoselske kronike o mjesnim zajednicama, da napišem nešto o Oborovu, znao sam a to su mi i neki drugovi rekli kako sam se primio nezahvalnog posla. Ne nezahvalnog zbog ljudi ili zbog Oborova kao Oborova, već zbog raznih problema i položaja karakterističnih za našu donju Posavinu.

Iako sam razgovor sa predstavnicima Oborova zakazao telefonski i odmah krenuo u Oborovo već sam ih sve našao na okupu. Vjerujem da u bilo koje selo naše općine dođem pa ma da i nekoliko dana ranije zakazem sastanak, ne bi me predstavnici sela tako spremno i jedinstveno dočekali s iscrpnim i glavama zapisanim problemima svog mjesta. Kako se odbornici Oborova pripremaju za svaku Općinsku skupštinu to je već dobro poznato. Ne pamtim skupštine da ti odbornici nisu bili pripremljeni. Jedno je

sigurno Oborovo bira savjesne i dobre odbornike s čijim istupanjem i traženjem za Oborovo Oborovci mogu biti zadovoljni. Vjerovatno tome pridonosi i poseban položaj Oborova i pregršt problema s kojima se to selo bavi.

Već putem u Oborovo znao sam koje će mi probleme postaviti. Gradnja nove ceste da ne ostane i u 1970. godini samo ona pista od 600 metara na Presečkom polu, nastavak popravka stare ceste, da se bar nešto zatrpaju brojne rupe od Ob. Novaka do Oborova.

U ocjeni težine postavljanih pojedinih zahtjeva malo sam se prevario. Grupa predstavnika Oborova na čelu s Andrijom Antolišem kao osnovni problem postavila je razvoj poljoprivrede i uopće situaciju u poljoprivredi obzirom da se stanovništvo nji-

(Nastavak na 3. str.)

Konstituirana Općinska konferencija SSRNH Dugo Selo

(Nastavak s 1. str.)

ju na strani korisnika arondacije koji bi zemlju htjeli otkupiti uz niske cijene, a i na strani vlasnika zemljišta koji pokazuju tendenciju neopravdanog povišenja cijena. Politička akcija SSRN može tu mnogo doprinijeti razrješenju što se određenim zahvatom dobiva u pitanju novih mogućnosti zaposlenja itd. s jedne strane i sprečavanjem da se nereálnim, niskim naknadama ugrozi ekonomska i socijalna sigurnost individualnih poljoprivrednih proizvođača.

«Sve su to pitanja u kojima Socijalistički savez ima svoje puno mjesto, gdje se mora naći, pitanja i rješenja kroz koja će individualni poljoprivredni proizvođač, građanin vidjeti efekat svog angažiranja u političkom životu. To će mu ujedno biti najjači podsticaj za daljnje angažiranje.»

U svom daljnjem izlaganju govorio je o potrebi razmatranja razvojnog puta poljoprivrede u našoj komunici na posebnoj sjednici odnosno na općem Saboru, na razmatranju rješenja potrošačkog kreditiranja poljoprivrednika, mirovinskog osiguranja, zdravstvenog osiguranja itd.

Poseban dio izlaganja bio je posvećen radu mjesnih zajednica i razmatranju mogućnosti da se što više razviju samoupravna svojstva mjesne zajednice. U referatu je pozitivno ocijenjeno povećanje sredstava koja se daju kao dotacija, odnosno kredit mjesnim zajednicama, jer su i mjesne zajednice shvatile prednosti takovog sufinanciranja, odnosno kreditiranja i uspjeha same iz samodoprinosu a i na druge načine angažirati veća sredstva. Prenose i određeni poslovi društvenog odlučivanja, a i odgovarajućih sredstava na mjesne zajednice put je koji će doprinijeti brzom razvoju samoupravljanja u mjesnoj zajednici i u općinskoj skupštini.

Iznoseći rezultate akcija SSRN u vezi sa međunarodnim događajima, nekim lokalnim akcijama, pomoći Banja Luci, neke probleme školstva ili zdravstva u izvještaju su na kraju razmatrana pitanja općenarodne obrane, te informiranja javnosti.

«U informiranju javnosti o zbivanjima na području naše komune, o programima rada, o akcijama, o uspjesima i neuspjesima, značajno mjesto zauzima lokalno glasilo »Dugoselska kronika« — rekao je referent. Do sada je izašlo 28 brojeva. Nastojali smo cijelosti zadržati lokalno obilježje, jer su nam prije njezinog izlaska bila dostupna saznanja o tome šta se zbiva u Vijetnamu ili Kongu, nego saznanja šta se zbiva u pojedinim mjestima naše općine, dostupnija saznanja o tome što se raspravlja u Skupštini ujedinjenih naroda, nego u Općinskoj skupštini Dugo Selo. U ocjeni dosadašnjih rezultata »Dugoselske kronike« treba imati u vidu da se ona stvara potpuno na dobrovoljnoj bazi, i da nitko za svoj rad, pisanje ili koje drugo učešće u stvaranju »Kronike« ne dobiva ni jedan jedini dinar. Koliko je »Kronika« uspjela ući u naše domove pokazuje podatak da na 15.500 stanovnika općine izlazi 1500 »Kronika«, odnosno da se potražnja povećala te je posljednji broj štampan već u 1600 primjeraka, prema čemu po prilici svaki deveti čovjek (računajući i novorođenčad) kupuje »Kroniku«.

Zastupnik Sabornog vijeća dr. Vera Zganjer-Lesica

Predsjednik Crnić ujedno je pobje obrazložio i prijedlog Programa rada SSRNH za idući mandat.

Iscrpan izvještaj o materijalno-financijskom poslovanju u razdoblju prošlog mandata, tog perioda podnio je član nadzornog odbora Tihomir Pjevac.

DISKUSIJA O IZVJEŠTAJIMA

Prvi je riječ uzeo u diskusiji Đuro Krznar, Oborovo, koji je poslije oslobođenja bio prvi poslanik ovoga kraja u Saveznoj skupštini. Evocirao je historijske događaje, naročito slavne dane narodnooslobodilačkog rata, poslijeratne izgradnje i završio riječima: »Nije bilo lako da se dođe do svega ovoga što sada imamo i možemo biti samo ponosni na našu revoluciju. Želja je svakog našeg čovjeka i građanina da očuva slobodu i mir jer samo oni mogu biti uvjeti za sretnu budućnost čovječanstva. Zato apeliram i na ovaj skup, a naročito na mlade da budno čuvaju ono što imamo i do čega se teškim putem borbe uspjelo izboriti.«

Narodni zastupnik dr. Vera Zganjer-Lesica upozorila je na pomanjkanje finansijskih sredstava za zdravstvenu službu, poteškoće koje nastaju zbog kasnog sklapanja ugovora sa komunalnim zavodom za socijalno osiguranje o plaćanju zdravstvenih usluga, te brojne druge probleme. Govoreći o naporima na unapređenju zdravstvene službe dr. Vera Zganjer-Lesica je pored ostalog rekla:

»Zdravstvena stanica Dugo Selo popunila je prošle godine neka radna mjesta i to uglavnom radnom snagom sa područja ove komune. Izmijenili smo strukturu radnih mjesta. Pet radnih mjesta popunili smo srednjom stručnom spremom, gdje je ranije bila niža stručna sprema. Primili smo dvije patronažne sestre, dva pripravnika. Imamo stručnjaka za TBC. On je najbolji specijalista u Republici, što mnogo znači za ovaj kraj. Rad dispanzera za žene poboljšao se. Svaka trudna žena ide na sve moguće preglede i kontrole. U zdravstvenoj stanici radi se još jedna čekaona. Dispanzer za djecu dobro radi. Sada imamo dječji vrtić, što mnogo znači za našu komunu i rješavanje teškoća zaposlenih majki.

Mi liječnici primamo naknadu za određeni broj pregleda, ali ih izvršimo mnogo više, no za njih nam se ne plaća nikakva naknada.

Dugo Selo je geografski smješteno na frekventnim saobraćajnicama, tako da se često događaju saobraćajne nesreće. Mi moramo prvi pružiti prvu pomoć, a nemamo vozila koja bi odgovarala za

prijevoz takvih teških slučajeva. Molim zato i ovaj skup i odgovarajuće foruma da nam koliko je to moguće pomognu u rješavanju finansijske strane ovih problema« završila je svoje izlaganje doktorica Zganjer.

KASNO PLACANJE OTKUPLJENOG MLJEKA

O problemu neisplaćenih iznosa za otkupljeno mlijeko, kao o jednom od vitalnih problema ovoga područja govorio je predsjednik Općinskog sindikalnog vijeća Rade Božić. On je u svom izlaganju, uz ostalo rekao:

»Vrlo sam često u kontaktu sa građanima na našem terenu i vrlo se često i već dugo kao problem pojavljuje neplaćanje mlijeka koje individualni poljoprivredni proizvođači prodaju za Zagrebačku mliječaru. Poljoprivredni proizvođač ne dobije svoj novac ni po pola godine, a od njega se zahtjeva da uredno izvršava svoje obaveze. Trebalo bi utvrditi na kome je krivica. Obratili smo se na Poljoprivrednu zadrugu a oni kažu da ne snose nikakvu krivicu, već da za to odgovara Zagrebačka mliječara. Apeliram da se nešto učini u rješavanju ovoga problema. Građanin koji od Zagrebačke mličare kupuje mlijeko sigurno ga ne dobiva na kredit, već ga plaća u gotovom, pa se ne može opravdati da se i proizvođaču mlijeka ne isplati ono što je proizveo i prodao«.

POLJOPRIVREDA I MJESNE ZAJEDNICE U PRVOM PLANU

O razvoju i perspektivama dugoselske komune govorio je ing. Marijan Šket, predsjednik Općinske skupštine. U svojoj diskusiji ing. Marijan Šket osvrnuo se na karakteristike komune, na probleme poljoprivrede iz koje mladi odlaze i u kojoj se pojavljuje sve više starijih domaćinstava, koja ne mogu obraditi površine kojima raspolažu.

»Smatram«, — rekao je predsjednik Općinske skupštine ing. Šket — »da bi i društveno-političke organizacije, a posebno da bi mjesne zajednice mogle više učiniti u pogledu komunalija na selu. Zajedničkim dogovorom mogla bi se bolje koristiti i materijalna sredstva kojima mjesne zajednice raspolažu. Naime, dok neke mjesne zajednice koriste dobro ta sredstva, kod nekih su ona zaleđena. U vrijeme kada ta sredstva, ta zaleđena sredstva, nisu tim mjesnim zajednicama potrebna mogla bi ih pozajmiti onima u kojima su akcije u toku. Mislili, da među lijepim primjerima treba posebno istaknuti Mjesnu zajednicu u Ivanjoj Rijeci koja je uvela vodovod, a ne treba posebno tumačiti što znači uvođenje vodovoda. U Ivanjoj Rijeci već se razmatra akcija oko plinifikacije.

Primjer Ivanje Rijeke koristan je za sve mjesne zajednice, a mnoge od njih imaju mogućnost da složenom akcijom doprinesu i omoguće uvođenje vodovoda i plina.

Kooperacija individualnih poljoprivrednih proizvođača i društvenog sektora nije onakva kakva bi mogla biti. Tome će trebati posvetiti veću pažnju, jednako kao i problemu pravovremene isplate otkupljenog mlijeka« — završio je ing. Marijan Šket svoje izlaganje.

PROBLEM NELIKVIDNOSTI

Učešće u diskusiji uzela je zatim ing. Borka Korač, poslanik za područje dugoselske komune u Društveno-političkom vijeću Savezne skupštine.

Ing. Borka Korač zahvalila se na povjerenju dano joj izborom u visoko predstavničko tijelo, te izrazila želju za što češćim kontaktima, kako bi zaista bila predstavnik svojih birača i njihove životne problematike.

Govoreći prisutnima o problemima nelikvidnosti u našoj privredi te o radu Savezne skupštine, ing. Korač je nastavila:

»Iz diskusije na ovom skupu, koja je upozorila na problem neplaćanja mlijeka, mogu kazati da je poznato da novaca ima, ali gdje se on nalazi i tko s time raspolaže, a to dovodi do nelikvidnosti, nije posve jasno. Biti će teškoća u ovoj godini ako se ne srede neka pitanja na tržištu. Naši odnosi sa Evropskim zajedničkim tržištem su poboljšani.

Poslanik Društveno-političkog vijeća ing. Borka Korač

šani. Trebalo bi sada potpisati dugoročni ugovor, kako se ne bi dešavalo da nas potisnu kada god to zažele, već da budemo sigurni u našim mogućnostima izvoza«.

KNJIGA NA SELU

O problemima širenje knjige i štampe na selu govorio je Josip Matak, delegat iz Lukariša. Smatra, da je osnivanje pokretnih knjižnica bilo dobar korak u širenju knjige na selu, no da bi trebalo izvršiti u tome izvjesnu čvršću organizaciju.

Josip Matak govorio je i o problemu mlade generacije koja pokazuje tendenciju da bježi od konkretnog rada, te problemima poljoprivrednika vezanih uz nenaplaćivanje mlijeka, te uz kooperaciju.

Poljoprivrednik iz Lukariša Josip Matak

Slavko Jelavac iz Brekovljana osvrnuo se na pitanje seoskih puteva i školstva. Među ostalim on je istakao:

»Traktori i kombajni »Agrokombinata« Pogon Božjakovina čine velike štete na seoskim putevima. Kada ih mjesna zajednica opominje i zove na sastanak ne odazivlju se i ne žele čuti o tome.

Smatram, da bi bilo potrebno da daju ulogu za popravak i održavanje onih puteva koje prekomjerno uništavaju.

U Božjakovini postoje četiri razreda osnovne škole. Tvrdi se da će ta odjeljenja biti ukinuta i da će djeca putovati u školu u Dugo Selo. Brojni roditelji smatraju da su djeca premalena da bi putovala, a osim toga zanima me da li Dugoselska škola raspolaže odgovarajućim kapacitetom prostorija. Ne bi trebalo dopustiti da se na ukidanje škole u Božjakovini ide, ako za to nisu sazreli uvjeti«, — završio je Slavko Jelovac svoje diskusije.

PROBLEMI AGRARA

O problemima agrara na području naše komune govorio je Ivan Valentak, narodni zastupnik i predsjednik Sabornog odbora za narodnu politiku.

On je među ostalim rekao: »Kod kooperacije individualnih proizvođača i društvenog sektora treba uložiti više suda da se kooperacija vrši na takvom nivou i kod onih proizvođača koji daju garanciju za uspjeh kooperacije. Moramo nastojati da se cijena stočne hrane ne povećava, da se ide na poboljšanje života poljoprivrednika, opskrbljivanje poljoprivrede mehanizacijom. Što se tiče plasmana mesa i izvoza, potrebno je da se potpišu dugoročni ugovori sa zemljama Evropskog tržišta.«

Ivo Valentak govorio je i o problemima vezanim uz neplaćanje mlijeka individualnom poljoprivrednom proizvođaču, o problemu starijih domaćinstava i drugoj problematiki vezanoj uz pitanja agrarne politike.

Na kraju je u diskusiji uzeo učešće i Ivica Kulaš, sekretar Općinskog komiteta SKH Dugo Selo. On je upozorio na značaj Socijalističkog saveza kao najmasovnije organizacije. Raspravljajući o zborovima birača kao obliku samoupravljanja kome treba posvetiti odgovarajuću pažnju Ivica Kulaš je upozorio i na neke probleme mjesnih zajednica.

U svom izlaganju on je istakao:

»Sve mjesne zajednice, svaka na svom terenu, mogu da rješavaju bitne probleme sela odnosno naselja. Međutim, da bi to rješavanje bilo na svoj način usmjereno, potrebno je donijeti program razvoja naše komune za duži period. S tim programom trebale bi biti upoznate sve mjesne zajednice, jer bi se na taj način utjecalo i na stvaranje i na provođenje programa i u društveno-političkoj zajednici, općini i u mjesnoj zajednici. U razradi programa i njegovom ostvarenju trebale bi učestvovati i sve društveno-političke organizacije sa našeg terena. Program bi trebao obuhvaćati i sve grane privrednih i vanprivrednih djelatnosti, poljoprivrede, prosvjete, zdravstva itd., pa predlažem, — rekao je na kraju Ivica Kulaš — da u programu rada SSRN ude i suradnja na razradi društvenog plana komune«.

Nakon diskusije izabrani su organi konferencije, te usvojen program rada koji donosimo u ovom broju.

NOVI ORGANI KONFERENCIJE

Delegati su izabrali ove organe Konferencije:

IZVRŠNI ODBOR:

1. Jadranko Crnić iz Dugog Sela, za predsjednika, (Nastatak na 3. str.)

(Na hovog n lom bav vrednom Bez ol jene ne proizvod započeo poljoprivreda narode one loprivredne porasle njem ra vrednih raju ili me da ma va: proizvod hoda p iste već mjer m kih nel stoci p cijene, i obzira i cijene c može j dobro. l otkupna a prod tu ima tom m zadruga nice i centra i Ili uz kao sko vredno napredn lo, veol mjeri p ju kao razvoju Danas i niti dvi nabrojiti je to? Zašto s posljedi ti gubili koji n nom. M o onim kooper posteno ma poč si do stoci, n smjese na zad biti ud rednika o pros

kon

(1 2. Ru vljana, 3. Iva Sela, 4. Dr gog Selo 5. Jo za član 6. St za član 7. M Rijeke, 8. Dr ča, za 9. Da ca, za 10. I za član 11. I za član 12. Jo Sela, 13. A vaka, 2

N/

1. St vec, 2. Fi glavski 3. Si Leprov

DELE

KON

1. Ja Sela, 2. A rova,

Oborovo danas i sutra

(Nastavak s 1. str.)

o potrebu popravak i uređivanje koje avaju.

ostaje četi škole. Tvrtljenja biti sa putova Selo. Broj ju da su a bi putovanja me tola raspo-kapacite-bi trebalo ukidanje i ide, ako uvjetiti, —lovac svo-

RARA

grara na tne govo- narodni jednik Sa- narodnu

im rekao: individu-društve- ložiiti više acija vrši kod onih e garanci- acije. Mo- se cijena očava, da je života opskrblji- mehani- klasmana no je da i ugovor- pskog tr-

rio je i u uz ne- individual- u proiz- račkih goj prop- pitanja

siji uzeo sekretar IKH Du- prio na saveza ganizaci- zborovi- i samo- ba po- pažnju to i na h zajed-

n je is-

ce, sva- iogu da me se- edutim, jilo na potrebu- razvo- uži pe- m tre- m mje- bi se i na odenje no-poli- i u razradi ostva- tiovati e orga- a. Pro- ačati i i van- poljo- avstva rekao — da ude i uštive-

ani su usvo- dono-

ve or-

Dugog

)

h ovog mjesta najvećim dije- lom bavi isključivo poljoprivrednom proizvodnjom.

Bez obzira što su sada cijene nekih poljoprivrednih proizvoda relativno visoke, započeo je Andrija Antoliš, poljoprivrednik nisu time ništa naročito dobili, jer su cijene onih proizvoda koje poljoprivrednici troše i kupuju porasle i u stalnom su daljnjem rastu a cijene poljoprivrednih proizvoda već stagniraju ili padaju. Dodajmo tome da cijene nekih i to veoma važnih poljoprivrednih proizvoda sa stanovišta prihoda poljoprivrednika ostaju iste već godinama kao na primjer mlijeko, zatim da sva-kih nekoliko godina cijena stoci pada ispod proizvodne cijene, u takovoj situaciji bez obzira na trenutnu visinu cijene odojka ili teleta ne može poljoprivredniku biti dobro. Uzmimo samo mlijeko: otkupna cijena je 100 dinara u prodajni 160 ili 170, koliko u ona onih koji zarađuju na tom mlijeku od mlekare, zadržuje, poljoprivredne stanice i stočarsko selekcijskog centra itd.

Ili uzmimo drugo, Oborovo kao skoro isključivo poljoprivredno selo i to od davnina napredno poljoprivredno selo, veoma brzo i u velikoj mjeri prihvatilo je kooperaciju kao realan izlaz u bržem razvoju poljoprivrede i sela. Danas u Oborovo ne trebate niti dvije ruke pa da na prste nabrojite kooperante. Zašto je to? Tko se o tome pita? Zašto su svi ili skoro svi u posljednje vrijeme kooperanti gubili? Zar su svi lopovi, koji nelegalno love u mutnom. Mi mislimo da je riječ o onima koji vrše s nama kooperaciju i o njihovom nepoštenom odnosu prema nama počam od marži na smjesi do marže na utovljenoj stoci, na kvaliteti i cijenama smjese itd. itd. Poljoprivredna zadruga koja bi trebala biti udruženje nas poljoprivrednika i kao takova brinuti o prosperitetu poljoprivrede

Društveno-politički radnici Oborova

i sela ona se bavi isključivo trgovinom, važno joj je da namakne plaće za svoje zaposlene a što će biti s poljoprivrednicima i poljoprivredom deseta joj je briga. Dok smo imali zadrugu u Oborovo imali smo barem neke traktore i neke strojeve, a što imamo sada?

Što se tiče zdravstvenog osiguranja poljoprivrednika kod nas je ono riješeno među najboljima ne samo u okoli- ci, ne samo u Hrvatskoj, već i u Jugoslaviji. Ali obzirom na situaciju u financijskom pogledu u zdravstvenom osiguranju u 1969. godini tko će to financijski izdržati. Osobe zaposlene plaćaju na svoju plaću 40 ili 50% i imaju sve i socijalno i mirovinsko i zdravstveno osiguranje. Pa i mi plaćamo porez i razne dažbine i u većem postotku pa opet moramo plaćati zdravstveno osiguranje.

Problem su i školska djeca. Autobusi često kasne po sat i dva. Mi to i razumijemo loša cesta, snijeg nema rezerve autobusa, ali zašto u školi Rugvica počinju tačno na vrijeme bez obzira što naša djeca nisu stigla, a vjerojatno i druga i na to pređeno

gradivo više se ne vraćaju. Zar poteškoće u prevozu djece moraju na svojim leđima isključivo nositi naša djeca. Zašto škola Rugvica ne razmotri taj problem i prosvjetni radnici na svoja leđa ne metnu barem dio tereta. Koliko dugo se već priča da će se zgrada škole u Oborovu a i u drugim mjestima gdje više škole nema, predati na upravljanje mjesnim zajednicama. Škola nam ne predaje zgradu, a niti o njoj ne vodi računa, tako da zgrada propada. Da smo mi zgradom upravljali imali smo prilike namaknuti neka sredstva od nje i to utrošiti u održavanje zgrade. Mi želimo zgradu sačuvati jer ne znamo šta budućnost nosi, ali tko će sačuvati ako nam škola još dugo ne preda zgradu i o njoj se ne brine te ju sasvim upropasti.

Kancelarija mjesnog ureda nikako ne zadovoljava. Iako smo dobili novi namještaj zbog samih skučenih prostora kao da i nije. Poljoprivredna zadruga prije mnogo godina dobila je jednu zgradu opće-narodne imovine, da ju poruši i za protuvrijednost u svojoj novoj zgradi koju je započela u Oborovu osposobi dvije prostorije za kancelarije mjesnog ureda. Zgrada već godinama stoji nedovršena a u posljednje vrijeme imamo prilike čuti da se spremaju tu zgradu prodati.

Problem veterinarske službe još je uvijek veoma aktuelan. Veterinar Zlatko Debović učinio je za dvije godine veoma mnogo, naročito na poboljšanju umjetnog osjemenjivanja. Unatoč svih naših napora da ostane u Oborovu nismo uspjeli. Za novog veterinaru još ne možemo reći zbog kratkoće vremena koliko će uspješno zamijeniti veterinaru Debovića. Cijene veterinarskih usluga od umjetnog osjemenjivanja pa do bilo kojeg preventivnog ili kurativnog zahvata previsoke su. Osim toga mislimo da u vezi drugih nekih stvari ne bi trebalo tako postupiti. Seljak nema vremena kad on hoće, i radna vremena teško nam padaju, a osobito ako je radno vrijeme za izdavanje putnica na primjer u Veterinarskoj ambulanti Oborovo od 8—9, a čovjek dođe 10 minuta poslije 9 iz Preseke, veterinar je tamo i ne izda mu putnicu.

Brod preko Save veliki je teret mjesnoj zajednici i do- vodi do toga da upravo zbog broda i upravljanja brodom nitko neće biti predsjednik mjesne zajednice. Cesta nam je također problem, no ona se radi i vjerojatno će se popraviti stara cesta.

Preniske su cijene otkupa zemljišta a moglo bi doći i zbog otkupa do socijalnih problema, da ljudi i dobrovoljno prodaju zemlju ubrzo

te male pare potroše a onda se nađu na općinskoj kasi za pomoć.

Električna mreža kroz selo nužno se mora rekonstruirati upao je u riječ Bardić. Tako- vo je stanje da naveče ne možemo gledati niti televizore. Nova cesta bi trebala u 1970. godini biti barem napravljena u šljunku do Preseke.

Zašto se ne popravi stara cesta, jedan dio je popravljen a dalje su nemoguće rupe tako da nitko više neće voziti u Oborovo zbog loše ceste na- stavio je Mika Smolko. Problem nam je i plaćanje javne rasvjete. To više nitko ne razumije. Jedan mjesec plaćamo 14.000 drugi 86.000 pa 109.000 a 11 mjesec kad se upravo dugo svjetli 6.700 dinara. Tražili smo da sudjelujemo kod očitavanja brojila, jer smatramo da se brojilo niti ne očitava nego računaju iz rukava.

Vi ste meni onako na brz- nu istresli koš problema, rekao sam prisutnima Oborov- cima, ali sve te probleme po vašem trebao bi netko drugi van Oborova da rješava. Me- ne interesira kako vi kao mje- sna zajednica, kao organizaci- ja samopomoći sela, djeluje- te ili mislite djelovati barem na neke od tih ili drugih pro- blema Oborova. Osim toga čuo sam da je Poljoprivred- na stanica vršila nekakva tes- tiranja pojedinih domaćinstva u Oborovu radi uzgoja ras- plodnih bikova ali da ste na- kon završenih testiranja to odbili.

Andrija Antoliš mi je re- kao, da Mjesna zajednica radi mnogo. Uređuje seoske u- lice i puteve na polje, uređu- je njihove seoske domove, iz- gradila je i pozornicu, opre- ma dobrovoljno vatrogasno društvo tako da će moći ga- siti svako domaćinstvo iz Sa- ve, a ne iz bunara, bakče se s brodom kojoj je veliki pro- blem itd. Međutim, mi nema- mo blizu priključka za plino- vod ili vodovod da bi tu mre- žu mogli graditi u selu iako bi nam bila najpotrebnija. Što mi možemo napraviti u unapređenju poljoprivrede i u ovim drugim ostalim pro- blemima.

Bardić mi je rekao da su odbili uzgoj rasplodnih biko- va zbog toga što im poljopri- vredna stanica nije htjela umatičiti kao rasna grla onu stoku koja zbog krivnje poljoprivredne zadruge, izvjesno vrijeme nije matičena jer ni- su vođene matične knjige. Tako ja na primjer, rekao je Bardić, imam dvije krave krave koje su zapravo kčeri koje su umatičene a dvije od matičenih nisu umatiče- ne. Uzgoj rasplodnjaka mogao bi vršiti samo od dvije umati- čene krave ili opet tek od trećeg koljena ovih neumati- čenih krava.

Pitao sam prisutne još i ovo. Da li ipak vi vidite da se u Oborovu nešto mijenja, da se gradi i da ipak ide na bo- lje. Odgovorili su mi da ide. Da vide izgradnju »Pilot« farme, kopanje kanala, da vide da se gradi cesta, ali sve da to ide sporo, a uostalom nisu sigurni koliko će od to- ga imati koristi. Na »Pilot« farmi će se mladi zaposliti, a šta je sa starima.

U takvom tonu otvoreno pa opet srdačno razgovor je završen. Poslije tog razgovora već na putu do Dugog Sela razmišljao sam o Oborovu nešto više nego obično. Raz- mišljao sam o tome kako je to stvarno selo koje je prije 20 godina smatralo se najbo- gatijim u našoj općini a dan- as to selo ne samo da stag- nira nego u općem razvoju koji je obuhvatio naš kraj u usporedbi s drugim krajevima

ma nazaduje. Mislim da Obo- rovo doživljava sudbinu svih onih mjesta koja su daleko od saobraćaja. U vrijeme ka- da su konji bili najvažnije saobraćajno sredstvo, a uda- ljenosti od 20 km veoma veli- ke, tada se u ekonomsku snagu pojedinih mjesta nisu uplitali razni faktori kao što je zaposlenje u drugim pri- vrednim granama, trgovina itd., što je usko vezano uz moderni saobraćaj koji i ve- like udaljenosti pretvara u vrlo male. Isključivost poljo- privrednog zanimanja nanosi mnoge probleme. I najmoder- nija poljoprivreda u svjet- skim razmjerima u svojoj ekonomičnosti znatno za- ostage od drugih privrednih grana. Ne mislim ovdje po- bijati da problemi koje su mi predstavnici Oborova iz- nijeli ne stoje. Isto tako si- gurno ima mnogo stvari koje bi se mogle većim razumije- vanjem pojedinih institucija ili službi na povoljniji način riješiti. Međutim, mislim da u Oborovu ipak ima i malo nestrpljivosti obzirom na ob- jektivne mogućnosti, a čini mi se da bi Oborovo moglo samo neke stvari barem dje- lomično rješavati u okviru svoje mjesne zajednice. Mi- slim da je Oborovska mjesna zajednica (a to je većina mjesnih zajednica kod nas) suviše okrenuta isključivo samo komunalnim problemima mjesta, a manje ili nika- ko podizanju ekonomske mo-ći sela.

Bez obzira na sve momente i zaostajanja Oborova ipak je činjenica da Oborovo u cje- lini uzevši ide napred. Zdrav- stvena ambulanta, telefon u Oborovu, stalna autobusna veza najprije jedanput dnev- no, a sada sa školskim auto- busima i dvaput dnevno čin- njenice su kojih prije nije bilo. Gradnja suvremene as- faltirane ceste privodi se kraju i prema ugovorima u toku ove godine treba biti do Oborova asfaltirana. Lokacija Instituta za oplemenjivanje bilja i »Pilot« farme na dosad uglavnom neplodnom zemljiš- tu također su stvarnost koja se ubrzo realizira. Koliko će značiti za našu donju Po- savinu i Oborovo suvremena cesta naročito kada se spoji sa tamo negdje Topoljem i kada će Oborovo imati po- njoj nekoliko autobusa dnevno, kada se dovrši asfal- tirani put Jezevo — Oboro- vo, kada suvremeni saobraćaj unese život i u Oborovo danas je teško i naslutiti.

Institut i »Pilot« farma ne- osporno će izmijeniti i struk- turu i ekonomske odnose u našoj Donjoj Posavini pa prema tome i u Oborovu. Ra- dovi na melioraciji Crnca i okolnog poplavnog zemljišta neće samo podići kvalitetu zemljišta »Pilot« farme već cjelokupnog ovog dosad ma- lo iskorištavanog zemljišta. Meni se čini da Oborovo ko- liko je god sada sa tisuću problema, koliko je god sada u nezavidnoj situaciji inves- ticijskim na tom području koje se upravo vrše ubrzo će se pretvoriti od sela s opa- danjem broja stanovnika u selo daleko intenzivnijeg pri- vrednog razvoja. Smatram da za relativno kratko vrijeme (tu ne mislim godinu ili dvi- je) uslijed ovih i budućih in- vesticija stat će uz bok naj- razvijenijih sela naše općine.

Investicije koje idu za pro- speritetom tog područja ubr- zo će premašiti pet milijardi starih dinara. Samo Oboro- v- ska cesta čiju gradnju sa nekih 65% financira općina Dugo Selo koštati će preko 700 mil. st. dinara.

(Nastavak na 6. str.)

Konstituirana općinska konferencija SSRNH Dugo Selo

(Nastavak s 2. str.)

1. Rudolf Galovec iz Brcko- vljana, za tajnika,
2. Ivan Krmpotić iz Dugog Sela, za člana,
3. Dragica Juraković iz Du- gog Sela, za člana,
4. Josip Horvat iz Prikraja, za člana,
5. Stjepan Perović iz Sopi, za člana,
6. Miško Haleuš iz Ivanje Rijeke, za člana,
7. Drago Navrtek iz Dvoriš- ča, za člana,
8. Danica Lončar iz Preče- ca, za člana,
9. Ivan Kosak iz Oborova, za člana,
10. Ivan Bakulin, iz Jezeva, za člana,
11. Josip Makovica iz Dugog Sela, za člana,
12. Mato Munić, iz Ob. No- vaka, za člana.

NADZORNI ODBOR

1. Stjepan Škrlec, Stakoro- vec,
2. Franjo Frulja iz Lupo- glavske Grede
3. Stjepan Papa »Mika« iz Leprovice,

DELEGATI ZA GRADSKU KONFERENCIJU SSRNH

1. Jadranko Crnić, iz Dugog Sela,
2. Andrija Antoliš iz Obo- rova.

UKOVODIOCI SEKCIJA

1. Andrija Antoliš iz Oboro- va, rukovodilac sekcije za po- ljoprivredu i selo,
2. Josip Horvat iz Prikraja, rukovodilac sekcije za mjes- ne zajednice i narodnu obra- nu.

PREDSJEDNIŠTVO KONFE- RENCIJE ZA DRUŠTVENU AKTIVNOST ŽENA

1. Milica Bjedov iz Rugvice,
2. Dragica Fišter iz Obedi- šća,
3. Danica Lončar iz Preče- ca,
4. Boža Husarić iz Jezeva,
5. Kata Remenar iz Lupo- glava,
6. Marija Trupac iz Dugog Sela,
7. Dragica Pjevac iz Dugog Sela,
8. Vera Lisac iz Stančića,
9. Bosiljka Harget iz Dugog Sela.

Ujedno je zaključeno da Predsjedništvo Konferencije za društvenu aktivnost žena sazove u roku od mjesec dana plenarnu sjednicu na ko- joj bi razmatralo daljnje za- datke i konačno konstituiran- je u smislu novo usvojenih pravila Općinske konferencije SSRNH.

Moj posljednji susret

Preda mnom stoji olovka i papir, ali ruka se teško pokreće, jer naviru osjećaji i misli su okupirane samo jednim likom, divnim čovjekom, drugom i velikim revolucionerom, prijateljem, kojeg, eto, već nekoliko dana nema među nama živima.

Nikako ne mogu zaboraviti 27. prosinca kada mi je na zagrebačkoj tržnici prišao drug Cesar ovim riječima: »Ivice znate da je umro drug Gerez i da će već danas poslije podne biti sahranjen«.

Stao sam kao ukopan. Nisam bio sposoban da išta kažem. Krenuo sam kući, a vodila me samo jedna misao. »Moram na vrijeme stići«.

U torbi su mi bile novine, ali tko zna kada bih uspio pročitati tu vijest i koliko bih onda žalio što nisam uspio otpratiti druga na zadnji počinak. Nikada si to ne bih mogao oprostiti.

Stigao sam do kuće žalosti — do prostorije gdje leži mrtvo tijelo tog dobrog druga, plemenitog i skromnog čovjeka.

Stao sam ispred odra, sa čije lijeve i desne strane stoje dva vatrogasca, odajući mu posljednju počast.

Stao sam i dok sam mu šutnjom odavao počast nisam mogao da suzdržim suze. Preda mnom je ležao čovjek, sada ukočen i mrtav, ali dragi čovjek uz koga su me vezale bezbrojne lijepe uspomene. Sjetio sam se one 1939. kada sam ga prvi puta sreo, a kada je bio u društvu sa pokojnim Bugarin Tomom. Sjećam se kao danas tog susreta, tog prvog ispitivanja pulsa. Od tada je prošlo 30 godina — godina ilegalnog rada, godina revolucije, godina mirne izgradnje socijalističkog društva.

Stojim tako i ne mogu zamisliti da iz njegovih usta neću nikada više čuti niti jednu toplu i plemenitu riječ. Ne mogu zamisliti da ga više nema, da je njegovo tijelo bezivotno i mrtvo... A samo nekoliko dana prije razgovarali smo, pričali, raspravljali o njegovim ličnim stvarima. Bilo je tu riječi i o Spomenici. Nju, kako mi je rekao, davno je prežalio.

Oproštaj sa Gerez Tomom — »Mićurinom«

Više ga je mučila misao tko je učesnik u davanju negativne ocjene za njegov rad. Rekao mi je: »Vjeruj mi Sokole, više bih volio da znam tko je to nego samu Spomenicu«.

U tome pomoći, no do našeg ponovnog sastanka prije Nove godine nije došlo. Umjesto živog našao sam mrtvog »Mićurina«.

Nisam znao da je to naš posljednji razgovor. Ne, njegovo staračko držanje nije odavalo tako brzi završetak njegova života. Da sam to imalo slutio ostao bih kod njega još koji časak. Progovorio bih s njime još koju riječ, jer svaka njegova riječ, svaki njegov savjet značio je novo iskustvo u životu.

Otpratio me do kućnog praga i na rastanku rekao: »Sokole, hvala ti što si me posjetio«. Bile su to njegove posljednje riječi upućene meni. Riječi kojih ću se uvijek sjećati, kada se sjetim dobrog starog Mićurina.

Promatram naborano, požutjelo lice u smrtnoj grimasi i očekujem siguran da će mi posljednji puta nešto reći.

Uzalud stojim, čekam. Mićurin se umorio. Suti. Prvi puta ne djeli utjehe, ne čeka riječi, umiruje. Ali njegovo lice govori. Naborano, suho progovara. O svim patnjama kojim ga je život obilato nagradio. Rječito govori o onome o čemu je stari dobri Mićurin uvijek šutio. Iz bezbrojnih borbi čitam o svim mukama koje su mu zadavali razno razni režimi.

Ukočeno stojim i mislim, kako je to slabašno tijelo mo-

(Nastavak na 5. strani)

NEKI FRAGMENTI IZ POLITIČKIH BORBI POD VODSTVOM KOMUNISTIČKE PARTIJE U DUGOSELSKOM KRAJU (22)

SLAVKO VURIĆ — SELJAK — KNJIŽEVNIK — KOMUNISTA

Vurić je nastavio pisati svoje rasprave u »Zborniku hrvatskih seljaka«, knjiga 1 koja je štampana u Zagrebu 1936. godine i doživjela veliki publicitet ne samo među hrvatskim nego i srpskim i slovenskim seljacima i radnicima. O njoj su bile napisane vrlo povoljne kritike. Tako je »Politika« list koji je izlazio i danas izlazi u Beogradu, u broju od 11. rujna 1936. god. donijela opširan prikaz o »Zborniku hrvatskih seljaka«. Ovaj ga iznosimo u cijelosti: Jedna neobična knjiga

HRVATSKI SELJACI SAMI NAPISALI I IZDALI JEDNU ZAMAŠNU KNJIGU

Radili su većinom noću posle napornog rada na njivi i polju. Ovih dana u Beogradu boravi nekoliko mladih seljaka iz Hrvatske. To su pravi sinovi sela, koji preko cele godine žive na zemlji, s proleća oru njive, leti žanju, a s jeseni beru plodove sa svojih polja. Oni su došli u Beograd s jednom knjigom koju su sami napisali i izdali u Zagrebu. To je »Zbornik hrvatskih seljaka«, knjiga sa 240 strana, štampana u jednoj od najboljih zagrebačkih štamparija.

Među ovom grupom hrvatskih seljaka nalazi se i urednik »Zbornika« Ivan Sabolić, iz sela Peteranca kraj Koprivnice. On je juče prošao kroz Beograd. Potražili smo Iвана Sabolića i zamolili ga da nam nešto kaže o »Zborniku hrvatskih seljaka«, jer je to prva knjiga koju su seljaci sami napisali i izdali.

— Koje su vas pobude navele da izdate ovu knjigu?

— Posmatrajući prilike oko nas, mi smo došli do zaključka da svoje stvari izdajemo sami, jer su naši radovi bili često puta bacani u koš ili ispravljani od strane urednika listova u kojima smo saradivali tako da im je smisao bio sasvim iskrivljen. Na taj način se gubilo ono stvarno prikazivanje sela zbog kojeg smo se mi na selu i prihvatili pisanja. Nas nisu naterale književne ambicije da pišemo ovu knjigu, nego samo potreba da o selu bar jedanput izide knjiga koja će prikazivati selo onakvo kakvo ono u istini jeste.

— Da li ste imali teškoća prilikom izdavanja knjiga? Da vam poslovi na selu nisu ometali rad?

— Bilo je zapreka. Mi smo seljaci, moramo da radimo zemlju, mi od nje živimo. Knjiga je pisana većinom noću, kada se ostali seljački narod odmarao od napornog posla. A kada je knjiga bila u štampi, morao je jedan od nas da ode u Zagreb. On će se posle svršenih poslova vratiti u selo.

— Da li su u vašoj knjizi saradivali seljaci iz svih krajeva Hrvatske?

— Većina saradnika je iz Podravine. Ostali su iz okoline Zagreba, Slavonije, Srema, Like i Dalmacije. U »Zborniku« su pored seljaka književnika saradivali i seljaci-slikari. I njima je, kao i nama, bio cilj da selo prikažu onako kakvo jeste, selo običnim danom, kada se radi i kada se u čoveku-radniku rađaju misli o teškom položaju seljaka.

VURIĆ SLAVKO ZAJEDNO SA SVOJIM SOGOROM BABIĆ STJEPANOM TAKOĐER ČLANOM KOMUNISTIČKE PARTIJE IZ KOZINČAKA. SLIKANO U SLJIVIKU VURICA U ZIMSKIM MJESECIMA 1937. GODINE.

— Na koji ste način prikupili sredstva za štampanje knjige?

— Pretplatu smo skupljali unapred, a pored toga i sami smo odkinuli od svojih i onako malenih sredstava, samo da bi izišla jedna istina o selu. Inače, naša knjiga staje trideset dinara, a povezana četrdeset. Mi nemamo nameru da pare zadržujemo s ovom knjigom, nego želja nam je bilo da prikažemo selo, i da od viška, ako ga bude bilo, kupimo hartije, mastila i boje za dalji rad.

Ivan Sabolić nije imao mnogo vremena, jer je napuštao Beograd. Ali u razgovoru s njim vidjela se želja da »Zbornik« dopre i do srpskog seljaka, pa da i oni vide misli hrvatskog seljaka, koje zajednički vezuju seljački narod Hrvatske i Srbije.

Iz ovog prikaza o politici 1936. godine vidljivo je da su borba za pravednije društveno uređenje bile cilj kako hrvatskog tako i srpskog seljaka. Mislim da kod naroda nema šovinizma i nacionalizma i da se već tada išlo u zajedničku borbu kako hrvatskog tako i srpskog naroda. U sadašnjim našim političkim zbivanjima moramo se još jače boriti za bratstvo i jedinstvo naših naroda i razbijati sve pojave nacionalizma i šovinizma i ne dozvoliti da se iznutra minira ova velika tekovina naše narodne revolucije.

Kada sam prije Nove godine bio u Jugoslavenskom leksi-kografskom Zavodu u Zagrebu tražajući za daljnjim djelima Slavka Vurića ugodno sam se iznenadio kada sam utvrdio da je registriran kao hrvatski napredni književnik, a isto tako da su registrirana njegova djela koja je napisao. U daljnjim nastavcima objaviti ćemo ih, razumije se ukoliko ću uspjeti da pronađem sve ono što je Slavko Vurić napisao bilo na polju beletristike, kritike ili pak u svojim marksističkim raspravama. Pisao je i pjesme i to vrlo uspješno.

U svojoj marksističkoj raspravi »O velikim i malim stvarima« Vurić detaljno analizira život radnika i seljaka, analizira

njihovu borbu kao i one ideale koji ih stalno vode naprijed i uvijek samo naprijed.

Razumije se da u svojoj raspravi nije mogao napisati da se radnici i seljaci te napredna inteligencija, koja je u to vrijeme bila na strani Komunističke partije bori pod vodstvom Komunističke partije, nego je to sve skupa lijepo zavio, da bi nešto kasnije isto tako odvio u ovoj svojoj raspravi koja imade vrlo duboku misao. Ja mislim da je već do sada Vurić dokazao snagu svoga pera i misli žive akcije i djelovanja i to na vrlo širokom frontu. Mi ćemo kasnije vidjeti da je on kao pisac i marksist bio poznat po čitavoj Jugoslaviji, a mi smo ovdje dužni barem da mu damo opravdanu zahvalnost za sve ono što je napisao za vrijeme svog života, pa da se trg pred općinskom skupštinom u Dugom Selou prozove trgov književnika Slavka Vurića, čime bi mi dali jedan skroman doprinos historiji našega kraja i našoj kulturi.

U daljnjoj svojoj raspravi kao i svim ostalima obračunava se klerikalizmom, a posebno sa dr. Jankom Šimrakom istaknutim klerofašistom, glavnim urednikom »Hrvatske straže«. Vurić je otvoreni ateista, tako javno istupa tako govori i tako piše.

Slavko Vurić: »O velikim i malim stvarima«

Historijski razvoj čovječanstva i prirodni zakon razvoja uopće, dovode u svakidašnjem životu često i »neznaćne« ljude (one bez velikih škola) do spoznaje istine, dok se opet među »inteligencijom« nalazi i takovih koji za službicu ili polotaj prodaju savjest, čast i znanje. Nađu li takovi među seljačkim radnim svijetom na potpuna (izgrađena) čovjeka, udaraju tada po njemu bičem svoga natražnjaštva. To su takozvani čovari naših okova, koji se jave uvijek onda, kad ljudi u teškim trzajima života, u patnjama i boli, traže put spaseanja. Jave se da nas obrane od duhovnog napretka, i kao pauci predu mrežu na oči onima, koji u znojju lica svoga jedu hijeb svoj.

Mi smo seljaci patnici upravo zato, jer nam je »sudbina« dala u ruke plug, motiku i kosu, mjesto pera i knjige. Prejaka smo karika na lancu ljudske zajednice, da bi nas tko god povukao na svoju stranu i zadržao za se kao široku i poslušnu »masu«. Među svima onima koji sami proživljavaju život, pun društvenog progona i olinjalih laži, ima ih dosta koji se digote jakošću svoga duha iznad takovih koji žele gospodovati »masom«, i zato vlastitim duševnim silama ispituju pojave i pojmove života i svijeta. Vojujući svijetlom razuma, u ime onih milijuna koji kroz vjekove stvaraju kulturu, ovi traže da pravda sjedne na prijestolje života. »Da se to zbija i ne dogodi preuzeli smo mi sami uredništvo naših izdanja«. (primjedba urednika).

Preštampavanje zabranjeno!

Piše: Vlado

(Nastavlja se)

DUGOSELSKA KRONIKA — glasilo društveno-političkih organizacija općine Dugo Selo izlazi svakog 15. u mjesecu. Izdaje: Općinska konferencija SSRNH Dugo Selo. Glavni i odgovorni urednik: Jadranko CRNIC, Dugo Selo, Ulica braće Bobinaca br. 30. Uređuje redakcijski odbor: Durda Babić, Pavao Škrlac, Krešo Čičmaš, Jadranko Crnić, Rudolf Galovec, Ivica Kulaš, Milivoj Obad i Inž. Marjan Šket. Tisak »ZRIN-SKI« Čakovec — Cijena pojednog broja: 0,50 dinara. Pretplata tromjesečna — 1,50 d, polugodišnja — 3 d, godišnja 6 dinara. Pretplate se šalju na žiro-račun Općinske konferencije SSRNH Dugo Selo br. 3011-8-34 kod SDK — filijala Dugo Selo.

Radi nje sindik sve razvije sistemu sa činsko sind Selo organ za rukovod organizacija u sistemu Seminar je sa Radni »Moša Pije je nam je bjedilo pri

Seminar od 45 pozv aktivista i cija, pogor žbi, koje području. čić i Zelje Selo nisu na semina dikalne su

Prvi dan je u izlazi vrškog, m za samou kog sveuči i člana (SK Zagrel kat - privr upravljanj bilo nijeci prirode na upravljanj ke klase pravljanja dostacima su stanovi redivanja, tnosti inte upravnoj i ljanju i e djeli prer da. Amanc drugim p mima i na društva.

Naročito tanje mjer nagrađivaat slim da ov lično i u ima snaga tvrditi ne rada i tim sistem casj snovan na prema rad

Dnevna dan omog java koje sljednje v denja u amandman zamisliti, pojava i te ju naše k dozvoliti i podvojeno denja i sa kovođenje u radnoj o posmatrati samouprav

Če

Krajem godine pu rad moder ljeznické r Novska. V prometu n dionica Ne Brod, pa i kovi voze Slavonskog još uvijek pa su u p

ni vlakovi. tiva 4 — od parne i električna kompletnu može vući razgovoru kom ing. I Zeljeznické lo, ta bi ko ga od Dug čeca.

Međutim je moguće Selo vrši r pozicije na

to naš pos-
le, njegovo
ije odavalo
njegova ži-
nalo slutio
ga još koji
ih s njime
vaka njego-
gov savjet
stvo u živo-

učnog pra-
ekao: »So-
me posje-
zgove pos-
ene meni,
uvijek sje-
n dobrog
rano, po-
oj grimasi
da će mi
o reći,

am. Miču-
Prvi puta
ska riječi,
o lice go-
io progno-
na kojim
nagrada.
me o če-
ficurin u-
ojnih bo-
ama koje
mo razni

mislim,
ljelo mo-
rani)

naprijed i

apisati da
e u to vri-
stvom Ko-
vio, da bi
voja imade
le dokazao
to na vrlo
ao pisac i
ovdje du-
e ono što
općinskom
ka Slavka
oriji naše-

bračnava
om istak-
reke. Vu-
uri i tako

i razvoja
ne ljude
pet među
i položaj
seljačkim
udaraju
zvani žu-
u teškim
Java se,
lu mrežu

dba« da-
Prejaka
od povu-
poslušnu
vot, pun
e dugoše
»masie«,
ve živo-
milijuna
s sjedne
tel smo
ka).

6-
u-
u-
t-
e-
a,
a,
t-
u,
n
4

Sindikat u sistemu samoupravljanja

Radi novih uvjeta djelovanja sindikata koji nastaju u sve razvijenijem i složenijem sistemu samoupravljanja, Općinsko sindikalno vijeće Dugo Selo organiziralo je seminar za rukovodioce sindikalnih organizacija na temu »Sindikat u sistemu samoupravljanja«. Seminar je održan u suradnji sa Radničkim sveučilištem »Moša Pijade« iz Zagreba, koje nam je za seminar obezbjedilo predavače.

Seminaru je prisustvovalo od 45 pozvanih 37 sindikalnih aktivista iz radnih organizacija, pogona i društvenih službi koje djeluju na našem području. Jedino Zavod Stančić i Željeznička stanica Dugo Selo nisu našli za shodno da na seminar upute svoje sindikalne rukovodioce.

Prvi dan seminara protekao je u izlaganju druga Ice Završkog, rukovodioca Centra za samoupravljanje Radničkog sveučilišta »Moša Pijade« i člana Gradskog komiteta SK Zagreb na temu »Sindikat - privredni razvoj i samoupravljanje«. U ovoj temi je bilo riječi u vezi porijekla i prirode našeg sistema samoupravljanja, položaju radničke klase u sistemu samoupravljanja, prednostima i nedostacima samoupravljanja sa stanovišta uspjeha privredivanja, jedinstvu i suprotnosti interesa u našoj samoupravnoj praksi, samoupravljanju i rukovođenju, raspodjeli prema rezultatima rada. Amandmanu XV, kao i o drugim pitanjima i problemima našeg samoupravnog društva.

Narodito je potencirano pitanje mjerljivosti rada kao i nagradivanje prema radu. Mislim da ovih slabosti ima prilično i u našoj komunici, da ima snaga koje su u stanju tvrditi nemjerljivost svakog rada i time opravdavati svoj sistem raspodjele koji nije zasnovan na principu »svakome prema radu«.

Dnevna štampa nam svaki dan onogućava praćenje pojava koje su se zbile u posljednje vrijeme oko sprovođenja u praksu Ustavnog amandmana XV. Trebamo se zamisliti, da li ima takovih pojava i kod nas, na području naše komune. Nesmiemo dozvoliti umjetno stvaranje podvojenosti između rukovođenja i samoupravljanja. Rukovođenje i samoupravljanje u radnoj organizaciji moramo posmatrati kao jedinstveni samoupravni proces. Mislim

da smo svi protiv stvaranja nekih poslovnih organa koji bi bili paralelni samoupravnim organima.

Drugog dana seminara obrađena je tema »Unutrašnja izgradnja i razvoj sindikata«. O toj temi uvodno izlaganje je dala drugarica Manestar Desa, sekretar kadrovske komisije i član Gradskog sindikalnog vijeća Zagreb.

Determinanta ove teme je organiziranost sindikata u sindikalnim organizacijama,

grupiranje osnovnih jedinica privredivanja, uključivanje sindikalnih organizacija u strukovne sindikate, demokratski centralizam i posebni problem njegove primjene i funkcioniranja u sindikatu, zaštitna uloga sindikata u samoupravnom društvu i sindikat i njegov odnos prema ostalim nosiocima socijalističkog razvoja. Ovim prilikom bilo je riječi u vezi rada odbornika vijeća radnih zajednica i konstatirano je kroz

izlaganje i diskusiju da neki odbornici ne obavljaju svoju funkciju onako kako bi to trebali, kao predstavnici svoje radne organizacije.

Na kraju drugog dana seminara predsjednik Skupštine općine Dugo Selo inž. Marijan Šket govorio je učesnicima seminara o perspektivama razvoja komune Dugo Selo, kao i o mogućnostima za posljavanje.

Uz ostalo on je napomenuo podruštvoavljenje poljopriv-

rednih površina što se naročito odnosi na »Agrokombinat« i Institut koji djeluje u Rugvici i koji gradi pilot farmu sa ukupnim površinama 8-9 hiljada hektara zemlje. Značajno je napomenuti da će se u narednih godinu dana u mjesto Dugo Selo preseliti zagrebačka tvornica »Gorica«, koja će sigurno zaposliti veći broj ljudi sa našeg područja.

Sve u svemu, mislim da je seminar kao skup ljudi i diskusija uspio, a da li je uspio i u smislu radi čega je bio organiziran to će nam u budućem periodu pokazati praksa.

P. Škrlec

Moj posljednji susret

(Nastavak sa 4. str.)

glo sve da izdrži i shvaćam da to može izdržati samo zdravi duh revolucionera komunista kao što je on.

Znao sam da je teški invalid, ali sada kada predamnom leži, tek sada primjećujem koliko je teškoća imao sa toliko krakom nogom i tek sada se ponovno sjećam 1941. godine — godine ustanka i početka revolucije.

Trebalo je dizati ustanak.

Trebalo se prihvatiti oružja.

Trebalo je ići u ilegalnost.

Zar se od tog čovjeka, tako teškog, gotovo nepokretnog ratnog invalida zahtjevalo isto što i od zdravih i mnogo mlađih? Zar taj čovjek nije svojim radom dokazao od kakve je velike koristi bio u pozadini? Da. Neki prema tom invalidu nisu imali obzira. Našao se i po neki takav koji je ultimativno postavljao »Ako ideš Ti idem i ja«, »Ako ne ideš Ti neidem nitij ja«. Tako je i ostalo.

Sada njega više nema. Uz njegovo mrtvo tijelo stajala su njegova odlikovanja. Odlikovanja, koja danas svaki prosječan malo zaslužniji građanin ima. Kao svugdje, tako i tu nepravедno je zapostavljen.

Prešlo bi se i preko toga da je dobio ono što pripada svakom revolucioneru njegova ranga. Ostao je i bez Spomenice koju je svojim pedesetogodišnjim revolucionarnim radom i te kako zaslužio. Nije

je dobio. Ne, zbog svoje, nego tuđe nebrige.

Njegovi posmrtni ostaci nisu bili na vječni počinak otpraćeni Spomenicom kao simbolom zaslužnog revolucionera i prvoborca.

Ne, nisu, jer se našao »netko« tko je smatrao da je on nije dostojan i zato, što je taj »netko« u njegovom Upitniku zahtjevu napisao ili svjedočio da se njegov revolucionarni rad u 1941 i 1942 sveo samo na plaćanje članarine. Ne, nije je dobio zato što je taj »netko« izjavio da prilikom hapšenja sekretara mjesne partijske čelije 1942 godine, nije htio primiti dužnost sekretara i ako mu je to naredeno od strane partijskog rukovodstva.

Zar je taj mogao nitko tko nije poznao mjesne prilike u selu Ježevu? Ne. Te izjave nije mogao dati bilo tko, već samo onaj koji je zato bio kompetentan. (Pored toga sekretar je uhapšen 28. studenog, a Gerez 4 dana kasnije, a obojica su puštena iz zatvora 25. II kada je dužnost sekretara vršio Cimaš pok. Bolto.)

Sve je to znao pokojni Gerez. Preko sve te neoprostive nepravde prešao je i pomirio se taj skroman čovjek, ali taj »netko« uvijek ga je mučio. Umro je, a da nikad nije saznao tko je taj »netko«. Za njega je to ostala vječna tajna, ali samo za njega...

Oprostismo se od pokojnika. Svojim oproštajnim govorom ispred rodne kuće opros-

tio se od njega drug Vlado toplim riječima, u svoje ime i u ime svih njegovih drugova prijeratnih revolucionera.

Dugačka povorka sastavljena od mnogobrojnih mještana, njegovih suboraca, starih saradnika, prijatelja, obožavatelja, predstavnika vlasti i društvenih organizacija Dugog Sela uz mnoštvo vjenaca otpatila ga je na posljednji počinak, odajući time svoj dug i poštovanje tom prekaljenom revolucioneru, prvoborcu, drugu, prijatelju, suborcu i mještanu, nikada nezaboravnom Gerez Tomi — Mičurinu.

Nad otvorenim grobom uz zvuke posmrtnog marša u ime svojih mještana i svih prisutnih oprostio se drug Bakulin Đuro, a ispred članova komunista, sekretar općinskog komiteta SKH Dugo-Selo.

Mnogo se tu govorilo. Iznjela se cijela biografija, puna revolucionarnog rada. Mnogo se tu reklo, ali još je više ostalo nedorečeno nošeno u njedrima pojedinca, svakog onog koji je shvatio pojam, koji je shvatio riječ Mičurin.

Mičurin je ostao s nama, on će vječno ostati u nama, u nama njegovim suborcima, u njegovim prijeratnim saradnicima kojih je svakog dana sve manje i manje. Njegov svijetli lik ostat će u srcima omladine. Mlade generacije prenašat će iz pokoljenja u pokoljenje sjećanja sa puno ideala na najstarijeg, najzaslužnijeg borca i revolucionera ovog kraja i jednog od pionira komunističke partije svog voljenog Ježeva, drage mu Posavine i naše socijalističke zajednice.

Zelio sam vidjeti njegovo posljednje počivalište, njegov posljednji dan, mjesto gdje će zauvijek ostati njegove kosti i odakle se više nikad neće vratiti. Pokopan je do svoje bračne drugarice, čiji još dobro sačuvani kovčeg dodiruje njegov. Nakon nekoliko godina ponovo su se našla dva dobročinitelja i poslije mukotrpog života zajedno produžila u vječnost.

Narodno Sveučilište Dugo Selo

O B A V I J E S T

Obaviještavamo građane, društvene i radne organizacije, da se mogu koristiti uslugama prevoza kombijem. Cijena 1,80 din po kilometru.

Također se mogu koristiti i naše usluge razglašavanja za sve vrste zabava i proslava. Cijena prema dogovoru.

Četiri-pet puta veća snaga na našim prugama

Krajem 12 mjeseca prošle godine puštena je u probni rad modernizirana dionica željezničke pruge Dugo Selo — Novska. Već se od prije u prometu nalazi elektrificirana dionica Novska — Slavonski Brod, pa sada električni vlakovi voze od Dugog Sela do Slavanskog Broda. Za sada se još uvijek vrši obuka osoblja na su u prometu samo teretni vlakovi. Električna lokomotiva 4 — 5 puta je snažnija od parne lokomotive. Kad bi električna lokomotiva vukla kompletnu kompoziciju koju može vući rekao nam je u razgovoru s našim suradnikom inž. Dragutin Aradi, šef željezničke stanice Dugo Selo, ta bi kompozicija bila duga od Dugog Sela pa do Prečeca.

Međutim to za sada još nije moguće, jer se u Dugom Selo vrši prekopčavanje kompozicije na parne lokomotive

koje zatim vlakove vuku za Zagreb i obratno. Zbog toga što nije elektrificirana dionica Dugo Selo — Zagreb. Međutim do početka juna 1970. godine biti će u prometu kompletno elektrificirana pruga Zagreb — Beograd. Troškovi vuče biti će smanjeni za oko 40%. Financijsko — ekonomski efekt za sada nije vidljiv, jer kompletna pruga nije elektrificirana, pa se vrše prekopčavanja, no iskustva na drugim prugama na pr. Zagreb — Rijeka pokazali su da je opravdano uvođenje električne vuče. Osim što se smanjuju troškovi vuče povećana je propusna moć pruge, a moći će se stvarati daleko veće kompozicije.

Prva žrtva modernizacije

Međutim nova postrojenja donijela su i nove opasnosti. Čitava stanica obilježena je plakatima koji upozoravaju da je zabranjeno dodirivati

električne uređaje koji se nalaze pod visokim naponom, a također je zabranjeno hodati po pruži. Izvješena su i uputstva za pomoć nesrećenicima. Šef stanice inž. Dragutin Aradi apelira i ovim putem na povećani oprez, kako ne bi došlo do nesreće.

Međutim samo tri dana nakon puštanja u probni rad novih postrojenja za električnu vuču desila se teška nesreća. U moći s ponedjeljka na utorak 22. na 23. 12. 1969. godine stradao je Ivan Mužević, strojovođa Ložionice Zagreb. On se popeo na krov svoje parne lokomotive i približio se zoni opasnosti. Naime, našao se u blizini voznog električnog voda pod naponom od 25.000 volti. Zona opasnosti iznosi 2 metra radijalnog od voznog voda. Za život stradanog strojovođe vodi će teška borba, jer je nesretnog čovjeka struja djelomično spržila.

I. C.

Ivan Ožbolt — Sokol

Uspjela priredba omladine i Armije

Narodni ansambl — nastupa u dijelu priredbe »S pjesmom i plesom po Jugoslaviji«

Publika u Domu na priredbi u povodu 22. decembra

U povodu Dana JA održana je u Dugom Selo uspješna kulturno - zabavna priredba koju su pripremili pripadnici jedinice pukovnika Antonija Pavlovića i omladinci Dugog Sela i okolice. U toku skoro trosatne priredbe prikazan je uspješni program koji se sastojao od recitala, zatim narodnih, zabavnih melodija, te recitacija. Program koji je priredio vojni službenik Petar Panovski u suradnji s Općinskom konferencijom Saveza omladine bio je izvanredno dobro primljen sudeći po srdačnom pljesku kojim su bili nagrađeni izvođači. U programu su bili zapaženi pripadnici garnizona JA koji su izveli niz narodnih melodija pod zajedničkim imenom »Pjesmom i plesom po Jugoslaviji«. Njihov nastup bio je nastavljen nastupom mješovitog vojnog - omladinskog električarskog sastava, kojeg je mlađi dio publike izvanredno srdačno pozdravio, što se ne bi moglo primijetiti za stariji dio publike. Zapaženo mjesto imali su i mladi poete koji su u uspjehom prezentirali svoje radove. Treba vjerovati da će se ovakva suradnja između omladine i armije i u buduću još bolje razviti, kako bi Dugoselčani imali prilike vidjeti mlade talente ne samo za Dan armije nego i na drugim zabavnim priredbama.

Program rada za 1970/71 g. Općinske konf. D. Selo

1. UČVRŠĆENJE I RAZVOJ MJEŠNIH ZAJEDNICA NA PODRUČJU OPĆINE DUGO SELO

Mjesne zajednice na području Općine Dugo Selo, timel Općinske konferencije SSRNH Dugo Selo razvile su u znatnom broju značajnu aktivnost u nizu pitanja od značaja za građane. Njihov sve širi razvoj zahtijeva posebnu pažnju Socijalističkog saveza kako bi se sve mjesne zajednice aktivirale i postale organizam koji će omogućiti građanima da samostalno odlučuju o pitanjima značajnim za njihovo područje, ali da istovremeno budu i samoupravna osnova sistema odlučivanja u općini, kroz koju će građani utjecati na rješavanje pitanja od značaja za općinu, za rad skupštine općine i njenih organa.

2. POLOŽAJ I DALJNIJ PUTEVI POLJOPRIVREDE NA PODRUČJU OPĆINE DUGO SELO

Brzi rast površina u društvenom sektoru (preko 40% ukupnih poljoprivrednih površina na području općine),

položaj individualnog poljoprivrednog proizvođača, pitanja kooperacije, očito zahtijevaju svestranu raspravu o problemima poljoprivrede u komun. Smatramo, da tom pitanju treba pridati i odgovarajuću važnost, te ga staviti na dnevni red u zajednici sa skupštinom općine bilo kroz raspravu na Općinskoj konferenciji SSRNH ili Općem saboru.

3. NEKA PITANJA OPĆENARODNE OBRANE

Raspravu o tim pitanjima, kako u odnosu na mjesne zajednice, tako i radne organizacije predlaže se organizirati zajedno sa Općinskim sindikalnim vijećem.

4. SSRNH I DRUŠTVENO - POLITIČKE ORGANIZACIJE NA PODRUČJU OPĆINE DUGO SELO

i korištenje drugih oblika rada SSRN:

- tribine
- sekcije

5. PROGRAM RAZVOJA OPĆINE DO 1975 GODINE

Tri ceste održava prohodnima Skupština općine Dugo Selo, iako je to posao Poduzeća za ceste iz Zagreba

Brigo moja - pređi na drugoga

Zimski dani donijeli su i Dugoselskoj općini zimske brige. Naravno brige i problemi vezani su uz održavanje prohodnosti niza frekventnih saobraćajnica, kao i većeg broja sporednih puteva koji povezuju manja mjesta s centrom komune. Teoretski briga oko održavanja cesta u ovim zimskim danima povjerena je Poduzeću za ceste iz Zagreba, ali ovo poduzeće obavlja svoj posao samo djelomično, iako se tačno zna koje je ceste dužno održavati prohodnima uz pomoć svoje mehanizacije, zašto dobiva paušal.

Poduzeće za ceste održava prohodnim najfrekventniju cestu Zagreb — Bjelovar, Zagreb — Koprivnica — Osijek, no na tri ceste ove se godine mehanizacija Poduzeća za ceste nije ni pojavila.

Za održavanje ceste Auto-put — Oborovo, Lukanšće — Jezevo, Gračac — Stakorovac odvojili smo od početka zime pa do sada oko 10.000.— novih dinara, rekao nam je predsjednik SO Dugo Selo ing. Marijan Šket — iako to nije naša dužnost. Prisiljeni smo na to. Ne možemo dozvoliti da sela budu odsječena. To može dovesti i do zatvaranja škola. Zbog neizvršavanja obaveza sa strane Poduzeća za ceste, moramo koristiti tešku mehanizaciju, buldožere, jer zbog visokih smetova ne možemo razčišćavati

ceste kamionima, koji imaju montirane ralice.

I održavanje ceste Rugvice — Oborovo povjereno je ovom poduzeću, dodao je Dragutin Karas, tajnik SO — no ono se na ovoj cesti nije pojavilo tri godine. I nju iz svojih sredstava pokušava donekle održavati SO.

S druge strane Poduzeće za ceste kao ne zna za posloviću: »Bolje spriječiti, nego liječiti.« Vjerojatno zato ni ne izvršava odluku upravnog odbora regionalnog fonda za ceste Zagreb, kojom je predviđeno zalijevanje katranskom masom pukotina nastalih na cesti Sesvete — Dugo Selo. Ta cesta građena je još 1932. godine i bez ikakvih većih investicija izvrsno služi do danas. Međutim između pojedinih blokova stvorile su se pukotine koje treba zaliti kako voda ne bi prodirala ispod asfaltnog površine. Slična je situacija bila i na potezu Sesvete — Zagreb. Tamo su radovi izvršeni, ali dio ceste od Sesveta do Dugog Sela još čeka svoj trenutak i propada. Čini se da u Poduzeću za ceste smatraju da je lakše dopustiti da cesta propadne, nego minimalnim investicijama održati saobraćajnicu koja povezuje Zagreb, Bjelovar, Koprivnicu, Osijek, te propušta vozila od Varaždina i Mađarske granice prema suvremenom putu Zagreb — Beograd.

I. C.

VAŽNA OBAVIJEST

Pozivaju se vlasnici ili držaoci rasplodnika (pastuha starijih od 2 godine i nerasta starijih od 5 mjeseci) da ih prijave organu općinske uprave najkasnije do 15. 2. 1970. godine radi licenciranja.

Prijava se vrši svakog radnog dana osim subote u Općini Dugo Selo soba broj 29. I kat, a za područja mjesnih ureda u Mjesnom uredu Brckovljani i Oborovo.

Prijavu su dužni izvršiti i vlasnici do sada licenciranih rasplodnjaka koji posjeduju pripusnu dozvolu za 1969. godinu.

Referat za privredu

Oborovo danas i sutra

(Nastavak s 3 strane)

Vi ste mi dragi Oborovci u razgovoru iznijeli da i Vi plaćate porez. Niste mi rekli ali mislim da ste si mislili kud ti novci idu. Zašto mi ne dobijemo barem dio onoga što uplatimo. Iznenađit će vas ovaj pregled svih obaveza a i raspodjela uplaćenih prihoda od poljoprivrednika sela Oborovo. Iznenađit će vjerojatno ne samo vas, nego i ostala sela ako se usporede s vama. Mislim da će to biti najbolji odgovor koliko je teško postići napredak koji je veoma skup, s tako malim sredstvima. Mislim da će vam to biti i odgovor na ono da i vi i zaposleni plaćate porez, a da nemate jednakih prava.

Poljoprivrednici naše općine pa tako i Oborova plaćaju sljedeće vidove poreza i ostalih doprinosa: Doprinos iz osobnog dohotka od poljoprivredne djelatnosti, porez na prihod od zgrada, doprinos za prošireno zdravstveno osiguranje poljoprivrednika, osobni doprinos za osnovno zdravstveno osiguranje poljoprivrednika, naknada za odvodnjavanje zemljišta, mjesni samodoprinos, porez na oruđa za proizvodnju u poljoprivredi i naknadu za cestovna zaprežna vozila. Poljoprivrednici Oborova 1. 1. 1969. godine bili su dužni tih obaveza 23.574.100 dinara, zaduženje u 1969. godini iznosilo je 42.709.700 dinara. Prema tome poljoprivrednici Oborova trebali su u 1969. godini uplatiti 66.283.800 dinara. Svoje obaveze uplatili su sa 69,45% ili ukupno 46.034.100 dinara. Prema tomu ostali su i dalje dužni preko 20.000.000 dinara. Od tih 46.034.100 dinara poljoprivrednici Oborova uplatili su: Federaciji 4.497.800 dinara, Republici 7.119.900 dinara, Mjesnoj zajednici 778.500 di-

nara, Vodnoj zajednici 4.327.100 dinara, Fondu za osnovno zdravstveno osiguranje poljoprivrednika 6.087.600 dinara, Fondu za prošireno zdravstveno osiguranje poljoprivrednika 6.933.100 dinara, za obrazovanje to znači za školovanje svoje djece u osnovnim i srednjim školama 6.746.600 dinara, a budžetu općine 9.078.100 dinara. Htio bih vam naglasiti da se iz budžeta općine financiraju troškovi skupštine i uprave, općinskog suda, tužništva, javnog pravobranilaštva, troškovi zdravstvene zaštite neosiguranih osoba, socijalno staranje i socijalne pomoći, zbrinjavanja djece i staraca, dotacije raznim fondovima kao što je poljoprivredni fond, putni fond, komunalni fond, itd, dotacije društvenim organizacijama mjesnim zajednicama i slično.

Mislim da komentare o ovome ne treba a općina Dugo Selo dat će za gradnju Oborovske ceste toliko koliko bi Oborovo kad bi svake godine davalo u budžet općine kao 1969. godine od poljoprivrede dalo za ravnih 50 godina.

Ne želim komentirati niti prihode od poljoprivrede Oborova drugim institucijama. Ako mislite da im dajete previše, na vama je da pitate, a na tim institucijama da odgovaraju.

Još samo nekoliko riječi o Mjesnoj zajednici kao organizaciji sela kao samopomoći selu. Drugi dan nakon razgovora s vama u Oborovu razgovarao sam s Andrijom Antolišom u Dugom Selo. Nisam samo ja razmišljao o jučerašnjem razgovoru već i Andrija i rekao mi je, da razmišljate o izgradnji plinovo-

U dubokoj boli u povodu smrti našeg dragog i nezaboravnog muža, oca i tasta

Tome Kindera

naјtopliје zahvalјujemo svim rođacima, prijateljima i znancima, te kolektivu Osnovne škole Dugo Selo, koji su našeg dragog pokojnika ispratili na vječni počinak, ođar mu okliti cvijećem i vjenčima, te svima koji su nam u ovim teškim trenucima izrazili saučešće pismeno ili usmeno.

Tugujuća obitelj
Kinder i Cvijanović

da i vodovoda i da pokrenete zajedničku akciju svih sela između Rugvice i Prevlake. Razmislite malo i o tome što kao mjesna zajednica možete si pomoći u razvoju poljoprivrede. Ne trebaju to biti krupne stvari. Krupne stvari se rijetko kad događaju u životu. Život se sastoji od sitnica. Vi ste već dosada nabavili rasplodnog bika, lani ste nabavljali umjetno gnojivo. Razmislite što sve možete zajedničkim radom i financiranjem pomoći si, bilo u nabavi jeftinijeg i boljeg repmaterijala, nekih sitnih strojeva, potreba za domaćinstvo itd. Nije na meni da vam solim pamet, ako zapnete vi ćete vaše potrebe i mogućnosti bolje znati od bilo kog drugog izvana.

Ukoliko moj razgovor s vama i ovaj članak pokrene samo nešto od ovdje iznesenog, bit ću zadovoljan. A ukoliko će o njemu razmišljati mještani drugih sela a i oni koji na bilo koji način vam mogu pomoći u ovoj teškoj situaciji bit ću još zadovoljniji.

71 g.
elo

inog poljo-
odača, pita-
očito zaht-
raspravu o
privrede u
to, da tom
lati i odgo-
te ga stavi-
u zajednici
pcine bilo
Općinskoj
IH ili Op-

ANJA
OBRANE

pitanjima
mjesne za-
ne organi-
rganizirati
kim sindi-

OLITICKE
NA
IE DUGO

oblika ra-

ZVOJA
GODINE

ne Dugo
agrega

joga

ji imaju

Rugvica
eno je
kdao je
SO —
esti nije
nju iz
šava do-

zeće za
poslovi-
nego li-
o ni ne
nog od-
a za ce-
predvi-
anskom
alnih na
o Selo.
oš 1932
ećih in-
do da-
pojed-
se pu-
ti kako
ispod
a je si-
tu Ses-
su ra-
ste od
la još
opada.
za ce-
še do-
ne, ne-
cijama
koja
slovar,
ropuš-
i Ma-
suvre-
- Beo-

I. C.

mmmm

a

h

t-

t-

t-

t-

t-

t-

t-

t-

t-

t-

t-

t-

t-

t-

SPORT

Razgovor s predsjednicima

Prvi ovogodišnji razgovor vodio sam s predsjednikom stolnoteniskog kluba drugom Đurjom Dubenikom, koji mi je odgovorio na nekoliko pitanja vezana za rad i natjecanje njegovog kluba. Prvo pitanje odnosilo se na situaciju u klubu i probleme sa kojima se susreće?

Odgovor: Kao i svaki drugi klub našeg društva tako i stolnoteniski ima svojih bri-

Đurjo Dubenik predsjednik stolnoteniskog kluba »Jedinstvo«

ga i problema. Najveći problem su nam dvorana za odigravanje utakmica kao i njihovo ugovaranje, pošto se isto viši telefonski za svaku utakmicu i za sve tri ekipe koje se natječu. Takvo ugovaranje utakmica iziskuje prilične financijske izdatke, iako sada nemamo takvih poteškoća, pošto financijskih sredstava ima dovoljno za normalno djelovanje kluba. Jedan od problema je i trener. Postoji jedan »Zvonko Turčinac, koji je glavni nosilac aktivnosti stolnoteniskog kluba«. Zato želim da ovim putem preko »Dugoselske kronike« odam priznanje treneru Turčincu na njegovom zalaganju na radu u svim ekipama kluba.

Pitanje: Što mi vi možete reći o međuklupskim odnosima?

Odgovor: Odnosi među klubovima unutar SD »Jedinstva« nisu na visini, i zato bi izvršni odbor SD morao raditi na poboljšanju tih odnosa.

Pitanje: Vaše mišljenje o sportu u Dugom Selo, kao i mišljenje da se osjeća njegova stagnacija?

Odgovor: Moje je mišljenje da sport u Dugom Selo ne stagnira, već je došlo do priličnog pada njegove kvalitete, i to se odražava u ne baš osobitom plasmanu nekih klubova. Kvalitetu možemo dobiti samo kvantitetom, marljivim radom i samodisciplinom svih sportaša koji žele postići neki uspjeh odnosno pomoći, podići kvalitet. Podizanje kvaliteta bilo bi u ovom momentu vezano za prilična financijska sredstva zbog angažiranja stručnjaka iz Zagreba koji bi preuzeli vođenje tih ekipa.

Masovnost nije opala, pošto to dokazuje novo formirano natjecanje u okviru ORO-a u rukometu, a isto takvo natjecanje pokušat će se osnovati i kod stolnoteniskog kluba.

Pitanje: Kakav je momentalni plasman vaših ekipa u SOGZ-u?

Odgovor: Poredak na tablici se mijenja svakodnevno ali do pred kratko vrijeme naša II ekipa je bila na drugom mjestu svog razreda, dok I muška i ženska ekipa u svojim razredima stoje nešto lošije.

Pitanje: Vaša želja sportašima u 1970. godini?

Odgovor: Želim svim sportašima i sportskim radnicima mnogo uspjeha na razvoju sporta u Dugom Selo bez obzira, da li su oni pravi Dugoselčani ili ne. Potrebno je da svi zajednički zapnemo i nađemo zajednički jezik u rješavanju problema s kojima se bori SD »Jedinstvo«, kao nosilac rekreacije među mladima.

Ž. Ivančan

Održavanje redovnih godišnjih skupština na područnim DVD

Vatrogasni savez općine Dugo Selo na svojoj sjednici od 13. 1. 1970. donio je zaključak o održavanju godišnjih skupština u područnim Vatrogasnim društvima i to:

1. Dana 31. 1. 1970. u 18 sati
DVD Ivanja Reka
DVD Sop — Hruščica
DVD Svibovski Otok
DVD Nart. Jališevac	4. Dana 21. 2. 1970. u 18 sati
DVD Tedrovac
DVD Prečec
DVD Lupoglav
DVD Prikraj
2. Dana 7. 2. 1970. u 18 sati
DVD Rugvica
DVD Oborovski Novaki
DVD Preseka
DVD Oborovo
DVD Prevlaka	5. Dana 28. 2. 1970. u 18 sati
DVD Andrilovac
DVD Gračec
DVD Brckovljani
DVD Stakorovac
3. 14. 2. 1970. u 18 sati
DVD Ježev
DVD Črnc
DVD Greda
DVD Ostrina	6. Dana 7. 3. 1970. u 18 sati
DVD Dugo Selo
DVD Prozorje
DVD Hreblinc

Osim toga Vatrogasni savez je raspravljao i o ispitima za vatrogasce, koje trebamo održati u preostalih društvima, pa je zaključeno da se ispiti održe u toku mjeseca veljače u ovim društvima: Tedrovac, Prečec, Lupoglav, Prikraj, Gračec, Brckovljani, Stakorovac i Dugo Selo.

Pozivamo Vatrogasna društva da svoje članove na vrijeme prijave za polaganje Vatrogasnih ispita, a najkasnije do 31. 1. 1970.

Vatrogasni Savez općine
Dugo Selo

Proslavljen dan JNA

Svečanije nego ikada.
Odlikovani i unaprijeđeni najbolji — Plakete zaslužnima

Dugo Selo — Dan Armije je u Dugom Selo ove godine proslavljen svečanije nego ikada. Praznik naših vojnika obilježen je nizom manifestacija susreta itd. Proslava je počela polaganjem svećane obaveze, kojoj je prisustvovao veći broj omladinaca iz Dugog Sela, a nastavljena je susretima između Armije, građana i omladinaca. Jedinicu pukovnika Antonija Pavlovića posjetili su učenici završnih razreda Gimnazije »Braća Ribar« iz Zagreba, njih 170-torica. Domaćini su prikazali filmove iz života i rada pripadnika JA, organizirali tehnički zbor, a zatim su učenici razgledali spavaonice, blagovaonice i kuhinju te vojnički klub. Delegaciju učenika i profesora primio je pukovnik Pavlović. U znak višegodišnje suradnje gimnaziji je uručena »Plaketa« JA, a trojica najboljih maturanata dobili su značke JA. Sličan program priređen je i za Osnovnu školu iz Zelina i Dugog Sela. Na prijemu koji je priređen u Domu JA, predane su plakete zaslužnim članovima JA i Savezu omladine Zelina za plodnu suradnju i postignute rezultate. Prijemu su uz starije garnizona prisustvovali i članovi savjeta narodne obrane, iz Zelina, Sesveta i Dugog Sela.

U suradnji sa OKSO Dugo Selo priređen je 22. 12. kulturno zabavni program za vojnike i za građanstvo. Zbog loših vremenskih prilika vojnici i omladinci nisu nastupili na festivalu »Omladina — Armija« na snimanju javne emisije za radio Križevce. Plaketa JA dodijeljena je odredu izviđača »Heroj Šumski«.

U povodu dan JA »Večernji list« održao je u Dugom Selo usmene novine. Novinama je prisustvovao veliki broj aktivnih i rezervnih starijina. U dvosatnom programu nastupili su: Ana Karić glumica — kojoj je to bilo uopće prvo sudjelovanje na usmenim novinama, TV komentator »Hvala na pažnji« Zvonko Letica, novinar »Vjesnika« i specijalni izvijestilac s ratišta u Bijafri Mario Profaca, manekenka Branka Habek, pjesnik Đorđe Mišković, modno-plesni ansambl »Helene«, protestni pjevač Ivica Perol, te reporter »Večernjeg lista« Zlatko Franjčić i Boro Đorđević.

Na sam »Dan Armije« na svečanom zboru svih pripadnika garnizona JA Dugo Selo pročitana su unapređenja i pohvale najboljim vojnicima i stariješinama. Svečanosti su prisustvovali predstavnici društveno-političkih organizacija Dugo Selo na čelu s predsjednikom Skupštine općine Marijanom Ing Šketom.

I. C.

Matični ured

MATIČNI URED DUGO SELO

Vjenčani:

1. Boris Medić, aviomehaničar i Anka Petek, med. sestra, vjenčani 3. 12. 1969.,
2. Ivan Kinder, službenik i Janica Pleško, trg. pomoćnik, vjenčani 4. 12. 1969.,
3. Ivica Kokot, kovinotokar i Marica Belinčić, službenik, vjenčani 6. 12. 1969.,
4. Stjepan Knezić, strojogradar i Dragica Horvat, domaćica, vjenčani 27. 12. 1969.,
5. Stjepan Grabec, autolimar i Marica Petras, domaćica, vjenčani 27. 12. 1969.,
6. Marijan Kutleša, nastavnik i Dragica Krolo, službenik, vjenčani 27. 12. 1969.,
7. Željko Mraović, podoficir JNA i Sloboda Saganova, trg. pomoćnik, vjenčani 31. 12. 1969.

MJESNI URED BRCKOVLIJANI

1. Pečnjak Vjekoslav, službenik PTT i Bencarić Zlata, domaćica, vjenčani 30. 12. 1969.,
2. Bencarić Ivan, kovinotokar i Šodac Zlata, prelija, vjenčani 20. 12. 1969.,
3. Korošec Dragutin, traktorista i Stanković Katica r. Hebečić, domaćica, vjenčani 30. 12. 1969.

MATIČNI URED DUGO SELO

Umrli:

1. Kata Mihok, domaćica, stara 82 god., umrla 30. 11. 1969.,
2. Sofija Sandelić, poljodjelica, stara 93 god., umrla 2. 12. 1969.,
3. Stjepan Kocijan, poljodjelac, star 75 god., umro 2. 12. 1969.,
4. Jana Biondić, domaćica, stara 83 god., umrla 4. 12. 1969.,
5. Mato Firšt, poljodjelac, star 84 god., umro 4. 12. 1969.,
6. Zvonko Kronig, radnik, star 84 god., umro 3. 12. 1969.,
7. Stjepan Trupeljak, poljodjelac, star 69 god., umro 6. 12. 1969.,
8. Ante Maričić, penzioner, star 64 god., umro 5. 12. 1969.,
9. Andro Tomaško, poljodjelac, star 84 god., umro 7. 12. 1969.,
10. Adam Saraga, poljodjelac, star 73 god., umro 9. 12. 1969.,
11. Ivan Kazija, poljodjelac, star 73 god., umro 14. 12. 1969.,
12. Ruža Milković, poljodjelica, stara 79 god., umrla 10. 12. 1969.,
13. Vid Dujan, penzioner, star 75 god., umro 22. 12. 1969.,
14. Miško Urban, poljodjelac, star 58 god., umro 22. 12. 1969.,
15. Tomo Geres, poljodjelac star 82 god., umro 25. 12. 1969.,
16. Ivan Duriš, poljodjelac, star 81 god., umro 25. 12. 1969.,

MJESNI URED BRCKOVLIJANI

1. Trnski Marija, domaćica, stara 71 god., umrla 29. 11. 1969.,
2. Adanec Josip, poljoprivrednik, star 62 god., umro 18. 12. 1969.,
3. Gembeć Bara, domaćica, stara 89 god., umrla 19. 12. 1969.,
4. Vučić Agata, domaćica, stara 83 god., umrla 27. 12. 1969.,
5. Kovačić Ivan, penzioner, star 72 god., umro 1. 12. 1969.,
6. Garašić Ružica, porodični penzioner, stara 80 god., umrla 5. 12. 1969.,
7. Đurinec Brcko, penzioner RVI, star 89 god., umro 5. 12. 1969.,
8. Mencinger Irena, bez zanimanja, stara 26 god., umrla 3. 12. 1969.,
9. Falačec Ivan, poljoprivrednik, star 67 god., umro 7. 12. 1969.,
10. Rogar Veronika, domaćica, stara 70 god., umrla 28. 12. 1969.,
11. Barberić Marija, domaćica, stara 70 god., umrla 25. 12. 1969.,

MJESNI URED OBOROVO

1. Ruža Doroda, poljodjelica, stara 71 god., umrla 30. 10. 1969.,
2. Ana Đurašin, poljodjelica, star 54 god., umrla 5. 11. 1969.,
3. Stjepan Zvonar, poljodjelac, star 87 god., umro 7. 11. 1969.,
4. Ana Jambrišak, poljodjelica, stara 82 god., umrla 10. 11. 1969.,
5. Dora Svilić, poljodjelica, stara 96 god., umrla 27. 11. 1969.,
6. Ruža Hajduk, poljodjelica, stara 72 god., umrla 11. 12. 1969.

Kino „Preporod“

19 sati radnim danom
17 i 19 sati nedjeljom

17. i 18. I
subota i nedjelja	EL DORADO
(američki vestern u koloru)
21. I
srijeda	ZBOGOM PRIJATELJU
(francuski kriminalistički u koloru)
24. i 25. I
subota i nedjelja	NOVO LICE U PAKLU
(kriminalistički u koloru)
28. I
srijeda	SUNCANI KRIK
(domaća komedija u koloru)
31. I i 1. II
subota i nedjelja	POČIVAJ U MIRU
(vestern u koloru)
4. II
srijeda	BLIJEDOLIKI UBOJICA
(francuski kriminalistički u koloru)
7. i 8. II
subota i nedjelja	BENZAMEN
(francuska komedija u koloru)
11. II
srijeda	PLOVI PLOVI BARKA MALA
(francuska komedija u koloru)
14. i 15. II
subota i nedjelja	BRATSTVO
(američka drama u koloru)

Karnevalske pripreme u toku

Ove godine prišlo se ranije pripremama karnevalske priredbe. Turistički savez općine Dugo Selo izabrao je uži odbor za karneval, koji bi se prema zaključku odbora trebao održati 10. veljače 1970. god. sa početkom u 15 sati. Prema podacima koji za sada postoje predviđa se da će naj-

boljima u karnevalu biti podijeljene visoke novčane nagrade. Ovim putem pozivaju se svi zainteresirani da se što hitnije prijave Turističkom savezu općine ukoliko žele učestvovati u karnevalu i samim nagradama. Nagrade će moći ostvariti samo oni koji

će biti registrirani kod Turističkog saveza.

Ovih dana Turistički savez upućit će pozive i oglase širom našeg područja gdje će organizacije i građani biti tačno obaviješteni o cjelokupnom programu karnevalske priredbe.

Rijedak jubilej

Slika 1. Dugoselska željeznička stanica dočekala je svoju 100. godišnjicu izšarana žicama, čeličnim stupovima i drugim instalacijama danas u Jugoslaviji najmodernije električne vuče.

Slika 2. Ovakva električna lokomotiva omogućit će jeftiniji i brži željeznički saobraćaj. Od 1. lipnja 1970. godine potpunom elektrifikacijom pruge Zagreb-Beograd i stupanje na snagu novog voznog reda putovanja od Zagreba do Beograda skratit će se na 3,5 sati. Dugoselčani mogu očekivati da će se u dogledno vrijeme voziti na relaciji Dugo Selo-Zagreb za 10 minuta.

Slika 3. Pored postrojenja za električnu vuču dugoselska stanica je opremljena najsuvremenijim signalnim i manipulativnim uređajima. Prometnik Slavko Klepec sjedi za »komandnim pultom« s kojim manipulira vlakovima. Danas elektronika pomaže prometniku u okretanju skretnica, svjetlosnoj signalizaciji, odjavi i najavi vlakova, zatvaranja i otvaranja brklji, (ah te brklje?).

Slika 4. Kada sam razgovarao sa šefom stanice za ovu foto-reportažu rekao je između ostalog da treba pronaći nešto iz prošlosti ove stanice, kako bi se vidjela sadašnjost i prošlost. Razumljivo ili ne ali nikakvih dokumenata o prošlosti nemamo. Međutim nisam trebao ići niti u arhive niti u muzeje a niti negdje daleko na sporedne pruge gdje još postoje zastarjeli uređaji. Dovoljno mi je bilo da se okrenem od prometnikovog najsuvremenijeg pulta na drugu stranu prometnog ureda i da vidim telegrafistu Jovu Kralja kako otkucava morzeovu abecedu na telegrafu koji se ništa nije izmijenio od modela barem iz one godine kada je prvi vlak prošao kroz Dugo Selo.

100 godina Dugoselske željezničke stanice

4. siječnja 1870. godine prošao je prvi vlak od Budimpešte do Zagreba. Toga dana prošao je prvi vlak i kroz željezničku stanicu Dugo Selo koja je tada imala tri kolosjeka po 350 metara dužine. Ovu prugu Pešta-Zagreb-Rijeka gradilo je Mađarsko akcionarsko društvo zajedno sa Ugarskom bankom, kao protutežu austrijskom kapitalu koji je 1846. godine izgradio prugu Beč-Sentil-Trst.

Značaj željezničke stanice Dugo Selo porastao je izgradnjom željezničke pruge Dugo Selo-Novska 1897. godine a koja je kao lokalna građena u cilju iskorištavanja moslavačkih i tonjsko-poljskih šuma.

Daljnji razvoj privrede uopće i željeznice uslovio je da je željeznička stanica Dugo Selo danas među najznačajnijim željezničkim stanicama u zemlji, posebno obzirom na izmjenu karaktera i frekvencija pruge Zagreb-Dugo Selo-Beograd. Razvoj željezničkog saobraćaja na ovim prugama nužno se odrazio i na razvoj same željezničke stanice. Danas je željeznička stanica Dugo Selo po tehničkim dostignućima jedna od najmodernijih u Jugoslaviji.

U toku 100 godina na ovoj željezničkoj stanici bilo je zaposleno oko 1000 željezničara. 1870. službu je obavljalo 5 željezničara, 1950. 57, a danas obzirom na izvršenu modernizaciju 27 željezničara. Prohodna moć Dugoselske stanice bila je 1870. godine 8 pari vlakova sa 240 vagona i 3000 tona robe u 24 sata, a danas je samo Dugoselska stanica imala 250.000 polaznih putnika i utovarila i istovarila 7000 vagona u 1969. godini.

Bez obzira na interese koji su vladali prilikom izgradnje ove pruge otvorenje ove saobraćajnice i uopće željeznički saobraćaj značio je veoma mnogo za razvoj Dugog Sela i okolice.

Dugo Selo i okolica svojim ekonomskom i ostalom razvoju može dobrim dijelom zahvaliti upravo željezničkoj vezi. Povodom 100. godišnjice željezničke stanice Dugo Selo naš dopisnik je otišao na željezničku stanicu i snimio nekoliko detalja.

Slika 5. I inače na dugoselskoj stanici susrećemo neprekidno staro i novo, električne lokomotive, dizel lokomotive, šinobuse, a veoma su česte i parne lokomotive. I ova slika je kontrast. Stara stanica (izgrađena neposredno poslije oslobođenja) i do nje trafostanica za električnu vuču. A kad pročitate još tablu na ovoj starijoj zgradi vidjet ćete da su u njoj smješteni upravo oni koji održavaju najsuvremenije uređaje.

Slika 6. Polazak. Da li je to stvarna potreba ili simbol prošlosti? Pored onih silnih različitih signala nekako mi je teško vjerovati u potrebu načina otpremanja vlakova kao i prije 100 godina. Ostajemo u dilemi, da li su se crvena prometnikova kapa i loparić uklopili u suvremenu elektronsku manipulaciju vlakovima ili je to sentimentalno sjećanje »na dobra stara vremena«.

I na kraju... željeznička stanica i željeznica još uvijek za Dugo Selo i okolicu i sva naselja kroz koja prolazi nisu rekli posljednju riječ. Dugo Selo jednim dijelom upravo i zbog modernog željezničkog saobraćaja, kojeg će još više skratiti udaljenost Dugog Sela i Zagreba postaje sve atraktivnije kako za stambeno naselje za poslenih u Zagrebu kako i za lokaciju industrijskih objekata.

I zato kada na rampi za Posavinu čekamo 45 minuta ili sat, uz one folklorne izraze koje upućujemo na račun željezničara i željeznice, sjetimo se i toga da njihov naporan danonoćan rad utječe i na naš prosperitet.

A sada još jedan podatak dobiven iz pouzdanih izvora.

Pronađen je vozni red iz 1909. godine. Prema tom voznom redu vlak iz Budimpešte do Zagreba trošio je 45 minuta manje vremena nego 1970. godine.

GL

Mačlano

Du

Općinski Selo poziva, sekretar SK Zdravstvenog cija održanu CŠ na dvorani izlaga o neposredno samo ko talih rad zadržuje nova SK veći broj zapažen i ladine. G na nekoj

Prisutni politički građani i sku stavci feratu pri Savke Da ključnim numu CK

Ovim j

na je sta

nosti» na

društveni

dnici obja

ma najja

Jugoslavi

varati na

M